

இலங்கை 2020 மனித உரிமைகள் அறிக்கை

நிறைவேற்றுச் சுருக்கம்

இலங்கையானது சுதந்திரமாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட அரசாங்கத்துடன், அரசியலமைப்பு, பல்கட்சி ஜனநாயகத்தைக் கொண்ட குடியரசாகும். 2019ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தல் நடத்தப்பட்டதுடன், கோட்டாபய ராஜபக்ஷ ஜனாதிபதிப் பதவியை வெற்றிகொண்டார். இவர் தனது சகோதரரான முன்னாள் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷவை பிரதமராக நியமித்தார். ஓக்ஸ்ட் மாதம் 05ஆம் திகதி பாராளுமன்றத் தேர்தலில் பிரதமர் மஹிந்த ராஜபக்ஷ தலைமையிலான ஸ்ரீலங்கா பொதுஜன பெரமுன கட்சி தன்னுடன் கூட்டணி அமைத்த சிறிய கட்சிகளுடன் இணைந்து பாராளுமன்றத்தில் உள்ள 225 ஆசனங்களில் 150 ஆசனங்களைப் பெற்று மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையைப் பெற்றுக்கொண்டது. கொவிட்-19 பயணக் கட்டுப்பாடுகள் சர்வதேச கண்காணிப்பாளர்களைத் தடுத்ததுடன், உள்ளூர் தேர்தல் கண்காணிப்புக்களையும் மட்டுப்படுத்தியது. தேர்தல் அமைதியாகவும், தொழில்நுட்ப ரீதியில் நன்றாக முகாமைத்துவம் செய்யப்பட்டிருந்ததுடன், கொவிட்-19 தொற்றுநோயைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது பாதுகாப்புக் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டிருந்தது என உள்ளூர் கண்காணிப்பாளர்கள் விவரித்திருந்தனர். எனினும், மட்டுப்படுத்தப்படாத பிரசார செலவுகள், அரசாங்க வளங்களைத் துஷ்பிரயோகம் செய்தல் மற்றும் பக்கச்சார்பான ஊடகங்கள் என்பன சமநிலையைப் பாதித்திருந்தன.

உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பைப் பேணும் பொறுப்பு இலங்கை பொலிஸுக்குக் காணப்படுவதுடன், இது நவம்பர் 20ஆம் திகதி உருவாக்கப்பட்ட பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு அமைச்சின் கீழ் காணப்படுகிறது. பாதுகாப்பு அமைச்சின் கீழ் உள்ள இராணுவம், குறிப்பாக வரையறுக்கப்பட்ட உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புப் பொறுப்புக்களை கையாள்வதற்கு அழைக்கப்படலாம். எனினும், அவர்களுக்குப் பொதுவாகக் கைதுசெய்வதற்கான அதிகாரம் காணப்படாது. ஏறத்தாழ 11,000 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட துணை இராணுவமான விசேட அதிரடிப்படையினர், பொலிஸ்மா அதிபருக்கு அறிக்கையிடும் பொலிஸின் ஒரு பிரிவு என்பதுடன், இராணுவத்துடன் உள்ளகப் பாதுகாப்பை ஒருக்கிணைக்கிறது. சிவில் அதிகாரிகள் பாதுகாப்புத் தரப்பினரின் கட்டுப்பாட்டைப் பேணிவருகின்றனர். பாதுகாப்புப் படைகளின் உறுப்பினர்கள் சில துஷ்பிரயோகங்களைச் செய்துள்ளனர்.

இலங்கைப் பாராளுமன்றம் ஒக்டோபர் 22ஆம் திகதி 20வது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றியது. நிறைவேற்று அதிகாரத்தை பரந்தளவு விஸ்தரிக்கும் இந்தத் திருத்தத்தை எதிர்க்கட்சி அரசியல் தலைவர்கள் மற்றும் சிவில் சமூகக் குழுக்கள் பெருளவில் விமர்சித்தன. மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு, தேர்தல்கள் ஆணைக்குழு போன்றவற்றுக்கு நியமனங்களை மேற்கொள்ளும் முழுமையான அதிகாரம் ஜனாதிபதிக்கு வழங்கப்பட்டு, வெறுமனே ஆலோசனை பெறும் பொறுப்பு மாத்திரம் பாராளுமன்றத்துக்கு வழங்கப்படுவதால் நீதித்துறை மற்றும் சுயாதீன அரச நிறுவனங்களை இது குறைத்து மதிப்பிடும் என செயற்பாட்டாளர்கள் தெரிவித்தனர்.

2019 ஏப்ரல் தற்கொலைக் குண்டுத்தாக்குதலில் 250ற்கும் அதிகமானவர்கள் கொல்லப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பொதுமக்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் அவசரகாலச் சட்டத்தை அரசாங்கம் அறிவித்ததுடன், உள்நாட்டில் பாதுகாப்புப் படையினர் நிறுத்தப்பட்டதுடன் அவர்களுக்கு கைதுசெய்யும் அதிகாரமும் வழங்கப்பட்டது. 2019 ஓக்ஸ்ட் மாதம் அவசரகாலச்சட்டம் காலாவதியானதுடன், பாதுகாப்புப் படையினருக்கு தற்காலிகமாக வழங்கப்பட்ட கைதுசெய்யும் அதிகாரம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. பொதுப் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தும் நோக்கில் அவசரகாலச்சட்டம் காலாவதியானதிலிருந்து ஒவ்வொரு மாதமும் வர்த்தமானி அறிவித்தல் மூலம்

பாதுகாப்புத் தரப்பினரைத் தொடர்ச்சியாகப் பாதுகாப்பிற்காக நிறுத்திவைப்பதற்கான கட்டளையை அரசாங்கம் வெளியிட்டு வந்தது. தற்கொலைக் குண்டுதாரிகளுக்கு உபகரணங்களை வழங்கி ஒத்துழைத்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டில் பலர் கைதுசெய்யப்பட்டு, தொடர்ச்சியான விசாரணைகள் நடைபெற்றபோதும் தாக்குதல்களுடன் ஈடுபட்டார்கள் என எந்தவொரு சந்தேகநபருக்கு எதிராகவும் வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்படவில்லை.

குறிப்பிடத்தக்க மனித உரிமை விடயங்களில் உள்ளடங்குபவை : சட்டத்துக்கு முரணான அரசாங்கத்தின் கொலைகள்; சித்திரவதை மற்றும் கொடூரமான வழக்குகள், அரசாங்க முகவர்களால் மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவாக நடத்துதல் அல்லது தண்டனைகள்; அரசாங்க அமைப்புக்களால் ஒருதலைப்பட்சமான கைதுகள் மற்றும் தடுத்து வைத்தல்கள்; அந்தரங்க விடயங்களில் சட்டவிரோதமான மற்றும் ஒருதலைப்பட்சமான தலையீடு; ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்கள் நீதியற்ற முறையில் கைதுசெய்யப்படுவது உள்ளடங்கலான கருத்து மற்றும் ஊடக சுதந்திரத்துக்கான மட்டுப்பாடுகள்; பாரிய ஊழல்; மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்களுக்கான சட்டங்கள்; அமைதியாக ஒன்று கூடுவதற்குக் காணப்படும் சுதந்திரத்தில் தலையீடு; தீவிர ஊழல் நடவடிக்கைகள்; பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் குறித்த விசாரணைகள் இல்லாமை; ஆட்கடத்தல் வியாபாரம், சிறுபான்மைக் குழு உறுப்பினர்களை இலக்குவைத்த வன்முறையுடன் கூடிய குற்றங்கள்; சமபால் ஈர்ப்புடையோர், திருநங்கை, திருநர் மற்றும் ஊடுபால் நபர்களை (LGBTQ) உள்ளடக்கிய வன்முறைக் குற்றங்கள் ஒரே பாலின பாலியல் செயற்பாடுகளை குற்றமாக்குவதற்கான சட்டம் அல்லது அவற்றின் பயன்பாடு.

தண்டனைகள் இன்றி பொது மக்களைப் பொலிஸார் துன்புறுத்தியதாக முறையிடப்பட்டுள்ளது. மனித உரிமை மீறல்களில் ஈடுபட்ட சில அதிகாரிகளுக்கு எதிராக விசாரணைகளை நடத்தவும், தண்டனையைப் பெற்றுக் கொடுக்கவும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது.

பகுதி 1. ஒருவரின் நேர்மைக்கு மதிப்பளித்தல்,

அ. வாழ்க்கையின் தன்னிச்சையான இழப்பு மற்றும் சட்டவிரோதமான அல்லது அரசியலினால் தூண்டப்பட்ட கொலைகளிலிருந்து விடுபடுதல் உள்ளடங்கலாக

அரசாங்கம் அல்லது அதன் முகவர்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல்வேறு ஒருதலைப்பட்ச அல்லது சட்டவிரோதமான கொலைகள் குறித்த முறைப்பாடுகள் உள்ளன.

போதைப்பொருள் வியாபாரிகள் என சந்தேகிக்கப்படுபவர்கள் கைதுசெய்யப்படும்போது அல்லது சுற்றிவளைப்பின் போது பொலிஸாரால் கொல்லப்பட்ட ஆகக் குறைந்தது ஐந்து வெவ்வேறு சம்பவங்களை ஊடகவியலாளர்கள் அறிக்கையிட்டிருந்தனர். உதாரணமாக, ஒக்டோபர் 20ஆம் திகதி சமரசிங்ஹ ஆராச்சிகே மதுஷ் லக்ஷித அல்லது “மாக்கந்தூர மதுஷ்” கொழும்பில் நடந்த சுற்றிவளைப்பில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். பொலிஸின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த மதுஷ், ஹேரோயின் போதைப்பொருள் பதுக்கிவைக்கப்பட்டுள்ள இடத்தைச் சுற்றிவளைப்பதற்கு உதவியாக பொலிஸாரால் கைது அழைத்துச் செல்லப்பட்டதாகவும், சுற்றிவளைப்பின் போது இடம்பெற்ற துப்பாக்கிச் சூட்டில் அவர் கொல்லப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. போதைப்பொருள் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ள அரசியல்வாதிகளின் பெயர்கள் நீதிமன்றத்தில் வெளிப்படுத்தப்படுவதைத் தடுக்கும் நோக்கில் மதுஷின் கொலையை அரசாங்கம் அரங்கேற்றியதாக அரசியல்வாதிகள், மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் ஊடகங்கள்

குற்றஞ்சாட்டின. “இவ்வாறான முறையில் இடம்பெற்ற முதலாவது கொலை இதுவல்ல. இதுபோன்று பல கொலைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. மதுஷ் கொலை செய்யப்பட்டது அல்ல விடயம், அவர் கொல்லப்பட்ட முறைபற்றியது” என தேசிய மக்கள் சக்தியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் விஜித ஹேரத் பாராளுமன்றத்தில் தெரிவித்தார். 2019 ஜனவரியில் வானொலி நிகழ்ச்சியொன்றுக்கு அழைப்பை ஏற்படுத்திய மதுஷ் பெயர் குறிப்பிடாத அரசியல்வாதிகள் போதைப்பொருள் கடத்தில் ஈடுபடுவதாக குற்றஞ்சாட்டியதாகவும் ஹேரத் குறிப்பிட்டார்.

நவம்பர் 29, கம்பஹா மாவட்டத்தின் மஹர சிறைச்சாலையின் சிறைச்சாலைக் காவலர்கள் சிறைக்கைதிகள் மீது துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தியதுடன், இதில் 11 பேர் கொல்லப்பட்டதுடன் 100ற்கும் அதிகமானவர்கள் காயமடைந்ததாக மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் ஊடகங்கள் அறிக்கையிட்டன. சிறைச்சாலையில் கொவிட்-19 தீவிர நோய் பரம்பல் ஏற்பட்டதாக தோன்றிய அச்சம் காரணமாக சிறைக்கைதிகள் தப்பிக்க முயற்சி செய்ததால் சிறைக்காலவர்கள் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தியதாகக் கூறப்படுகிறது. மஹர சிறைச்சாலையில் கடுமையாக நெரிசல் காணப்படுவதாக மனித உரிமை ஆர்வலர்கள் குறிப்பிடுவதுடன், 1,000 பேரைத் தடுத்துவைப்பதற்கான வசதிகளே காணப்படும் நிலையில் அங்கு 2,000ற்கும் அதிகமானவர்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், ஏறத்தாழ அரைப்பங்கான சிறைக்கைதிகளுக்கு கொவிட்-19 தொற்று ஏற்பட்டதாகவும் தெரிவித்தனர். சட்டமா அதிபரின் கோரிக்கைக்கு அமைய நீதிமன்றத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட குழுவினால் எட்டுப்பேருக்கு நடத்தப்பட்ட பிரேதப் பரிசோதனையில் அனைவரும் துப்பாக்கிச் சூட்டினால் உயிரிழந்தமை கண்டறியப்பட்டதுடன், எஞ்சிய மூவருக்கான பிரேதப் பரிசோதனைகள் செய்யப்படவேண்டியுள்ளது. இந்தச் சம்பவம் தொடர்பில் விசாரணை செய்வதற்கு நீதி அமைச்சரினால் நியமிக்கப்பட்ட குழு தனது அறிக்கையை வெளியிட்டபோதும் அது பகிரங்கப்படுத்தப்படவில்லை. கண்டி போகம்பரை சிறைச்சாலையில் நவம்பர் 17ஆம் திகதி இடம்பெற்ற சம்பவத்தில் சிறைக்கைதி ஒருவர் கொல்லப்பட்டதைத் தொடர்ந்தே மஹரவில் அமைதியின்மை ஏற்பட்டது. மார்ச் 21ஆம் திகதி அநுராதபுரம் சிறைச்சாலையில் கொவிட்-19 தொற்றுநோய் நிலைமைக்கு எதிராக சிறைக்கைதிகள் நடத்திய போராட்டத்தின் மீது சிறைக்காவலர்கள் நடத்திய துப்பாக்கிச் சூட்டில் இரு கைதிகள் கொல்லப்பட்டதுடன் மேலும் பலர் காயமடைந்தனர். இந்த மூன்று சம்பவங்கள் குறித்தும் விசாரணைகள் நடத்தப்படுவதாகப் பொலிஸ் அறிவித்தபோதும், துப்பாக்கிச் சூடுகள் தொடர்பில் பகிரங்கமான ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவோ அல்லது கைதுகள் மேற்கொள்ளப்படவோ இல்லை.

2015ஆம் ஆண்டு போட்டி அரசியற் கட்சி ஆதரவாளரைக் கொலை செய்ததாக மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட ஆளும் ஸ்ரீலங்கா பொதுஜன பெரமுன கட்சியின் உறுப்பினர் பிரேம்லால் ஜயசேகரவை பாராளுமன்ற அமர்வுகளில் பங்கெடுப்பதற்கு அனுமதிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ளுமாறு சிறைச்சாலைகள் ஆணையாளருக்குப் பணிப்புரை வழங்கும் இடைக்கால உத்தரவொன்றை மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் செப்டெம்பர் 07ஆம் திகதி பிறப்பித்தது. ஜயசேகர பாராளுமன்றம் செல்வதற்கு எதிராக சட்டமா அதிபரின் பரிந்துரைகள் மற்றும் எதிர்க்கட்சியினரின் போராட்டத்துக்கு மத்தியில் செப்டெம்பர் 08ஆம் திகதி ஜயசேகர பாராளுமன்றத்தில் பதவியேற்றதுடன், கொலைக் குற்றத்துக்குத் தண்டனை அனுபவிக்கும் மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் பதவிவகிக்கும் முதலாவது பாராளுமன்ற உறுப்பினராக அவர் காணப்படுகிறார். ஜயசேகர தனது தண்டனைக்கு எதிராக மேன்முறையீடு செய்திருப்பதுடன், மேன்முறையீடு விசாரிக்கப்பட்டு வரும் நிலையில் பிணைக்கும் கோரிக்கை விடுத்தார். வருடம் முடிவடையும் வரையில் அவருக்கு பிணை வழங்கப்படவில்லை.

இலங்கை பொலிஸின் குற்றப் புலனாய்வுத் திணைக்களத்தின் அப்போதைய பணிப்பாளராகவிருந்த ஷானி அபேசேகரவை பதவியிலிருந்து குறைத்து ஜனவரி 07ஆம் திகதி அவரை நிர்வாகப் பொறுப்புக்கு அதிகாரிகள் மாற்றியிருந்தனர். 2013ஆம் ஆண்டு வழக்கொன்றின் சாட்சிகளை சோடித்ததாகக் கூறி பொலிஸ் கொழும்பு குற்றப் புலனாய்வுப் பிரிவினர் அபேசேகரவை ஜூலை 31ஆம் திகதி கைதுசெய்தனர். ராஜபக்ஷ குடும்பம் உட்பட தற்போதைய அரசாங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஊழல் வழக்குகள், காணாமல்போதல்கள், பல்வேறு உயர்மட்ட கொலைகள் குறித்த அபேசகரவின் விசாரணைகளுக்குப் பதிலடியாகவே இந்தப் பதவிக் குறைப்பு மற்றும் கைது இடம்பெற்றிருப்பதாக சிவில் சமூகம் கருதுகிறது.

2012 வெலிக்கடை சிறைச்சாலை கலவரத்தின் போது அப்போதைய பாதுகாப்புச் செயலாளர் கோட்டாபய ராஜபக்ஷவின் கோரிக்கைக்கு அமைய எட்டு கைதிகளைக் கொன்றமை மற்றும் அதனுடன் தொடர்புபட்ட குற்றச்சாட்டுக்கள் சுமத்தப்பட்ட சிறைச்சாலை அதிகாரி இந்திக சம்பத் ஜூலை 15ஆம் திகதி கொழும்பு மேல் நீதிமன்ற தீர்ப்பாயத்தினால் குற்றமற்றவர் என விடுவிக்கப்பட்டார். சம்பத்துக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுக்களை நிரூபிப்பதற்குப் போதுமான சாட்சியங்கள் இல்லையென்ற நிலைப்பாட்டை தீர்ப்பாயம் தெரிவித்தது.

மோதல் கால துஷ்பிரயோகங்களுக்கான பொறுப்புக்கூறல் இல்லாமை நீடித்ததுடன், குறிப்பாக இராணுவத்தினர், துணை இராணுவத்தினர், பொலிஸ் மற்றும் ஏனைய பாதுகாப்புத் துறை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள், சில வழக்குகளில் அரசியல் எதிரிகள், ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் தனிப்பட்ட நபர்களைக் கொன்றதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள், துஷ்பிரயோகங்களைச் செய்தவர்கள் எனக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட இராணுவ அதிகாரிகளை உயர்மட்டப் பதவிகளுக்கு நியமித்தல், கொலைகளுக்காக தண்டனை வழங்கப்பட்டவர்களுக்குப் பொது மன்னிப்பு வழங்குதல், இராணுவ சார்ஜன்ட் சுனில் ரத்னாயக்க உள்ளடங்கலானவர்கள் மற்றும் கொலைக்காகத் தண்டனை வழங்கப்பட்ட பிரேமலால் ஜயசேகர பாராளுமன்றத்தில் அமர்தல் என்பவற்றை மேற்கோள்காட்டி பாதுகாப்புப் படைகளுக்கு எதிராக செயற்பட அரசாங்கமும், நீதிமன்றமும் தயங்குவதாக சிவில் சமூக அமைப்புகள் தெரிவித்தன. ஒருதலைப்பட்சமான, சட்டவிரோதமான அல்லது அரசியல் நோக்கத்திலான கொலைகள் குறித்த வழக்குகளில் உள்ள அதிகாரிகளுக்கு எதிராக எந்த முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை.

ஆ. காணாமற்போதல்கள்

அரசாங்க அதிகாரிகளால் அல்லது அவர்களின் சார்பில் காணாமற்போதல்கள் இடம்பெற்றதாகக் கூறப்படவில்லை. யுத்த மற்றும் அதன் பின்னரான காலத்தில் இடம்பெற்ற காணாமல்போதல்கள் இன்னமும் தீர்க்கப்படாமல் உள்ளன.

காணாமல்போனவர்களின் உறவினர்களுக்கு இடைக்கால அறிக்கையை (இல்லாமைக்கான சான்றிதழைப் பெற்றுக் கொள்வதற்குப் பயன்படுத்தக் கூடியது) வழங்குவதற்கு பெப்ரவரி மாதம் காணாமற்போன ஆட்கள் பற்றிய அலுவலகத்துக்கு அங்கீகாரம் கிடைத்தது. காணாமல்போனவர்களின் சொத்துக்களை சட்ட ரீதியாக முகாமைத்துவம் செய்வதற்கும், பிள்ளைகளைப் பாதுகாப்பாக ஏற்றுக் கொள்வதற்கும் இந்த இடைக்கால அறிக்கை மற்றும் இல்லாமைக்கான சான்றிதழ் என்பவற்றை குடும்ப உறுப்பினர்கள் பயன்படுத்த முடியும். காணாமற்போனவர்களின் குடும்பங்களுக்கு 600 இல்லாமைக்கான சான்றிதழ்களை வழங்கியிருப்பதாக காணாமல்போன ஆட்கள் பற்றிய அலுவலகம் கூறியிருப்பதுடன், வருடம் முழுவதிலும் சான்றிதழ் வழங்கும் செயற்பாடுகளை விரைவுபடுத்தியபோதும் கொவிட்-19 நிலைமையால் நடவடிக்கைகள் மந்தகதியை அடைந்துள்ளன. டிசம்பர் 11ஆம் திகதி

காணாமல்போன ஆட்கள் பற்றிய அலுவலகம் 24 மாவட்டங்களிலும் காணாமல் போனவர்கள் குறித்த விபரங்களை இணையத்தளத்தில் வெளியிட்டிருந்தது. இலங்கையின் சிவில் யுத்தம், அரசியல் கலவரம் அல்லது சிவில் குழப்பங்கள் அல்லது பலவந்தமான காணாம்போகச் செய்தல்கள், நடவடிக்கையின்போது காணாமல் போனவர்கள் என அடையாளம் காணப்பட்ட பாதுகாப்புப் படை மற்றும் பொலிஸ் உறுப்பினர்கள் இந்தப் பட்டியலில் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதாக காணாமற்போன ஆட்கள் பற்றிய அலுவலகத்தின் ஊடக அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. நேரடியான முறைப்பாடுகள், முன்னாள் தேசிய ஒருமைப்பாடு மற்றும் நல்லிணக்க அமைச்சு மற்றும் நடவடிக்கையின் போது காணாமல் போனவர்கள் என பாதுகாப்புப் படையினரால் வழங்கப்பட்ட பெயர்கள் உள்ளடங்கலாக 9,391 வழக்குகள் குறித்த தகவல்கள் இந்தப் பட்டியலில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலிருந்தே காணாமல்போன சம்பவங்கள் குறித்த அதிக முறைப்பாடுகள் காணப்படுவதாகவும், இவை இன்னமும் ஆராயப்பட்டு வருவதால் விரைவில் அந்தப் பட்டியல் வெளியிடப்படும் என காணாமற்போன ஆட்கள் பற்றிய ஆணைக்குழுவின் ஊடக அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பட்டியல்களில் உள்ள ஒவ்வொரு வழக்குக்கும் காணாமற்போன ஆட்கள் பற்றிய அலுவலகத்தினால் வழங்கப்பட்ட இலக்கம், பாதிக்கப்பட்டவரின் பெயர், திகதி மற்றும் காணாமற்போன மாவட்டம், காணாமற் போனவர் கடைசியாக வாழ்ந்த மாவட்டம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தது.

காணாமற்போன நபர்கள் அனைவரும் இறந்துவிட்டார்கள் என நம்புவதாக ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ, ஜனவரி 17ஆம் திகதி ஐ.நா அதிகாரிகளிடம் கூறியிருந்தார். விசாரணைகளின் பின்னர் காணாமற்போனதாகக் கூறப்படும் நபர்களுக்கு மரணச் சான்றிதழ் வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பதாக அவர் தெரிவித்தார். அவருடைய இந்தக் கருத்தானது விசாரணைக்கான கோரிக்கை மற்றும் அவர்கள் உயிரிழப்பதற்கான சூழ்நிலைக்கான முழுமையான உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளும் உரிமையை நிராகரிப்பதாக காணாமற்போனவர்களின் குடும்பங்கள் மற்றும் சிவில் சமூக அமைப்புக்களிடமிருந்து விமர்சனங்களைத் தூண்டின. விசாரணைகள் இன்றியும், அவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என்பதை தெரிவிக்காமலும் காணாமற்போன நபர்களுக்கு மரணச் சான்றிதழை வழங்குவதானது அவற்றுக்குப் பொறுப்புக் கூறவேண்டியவர்களுக்கு தண்டனை இன்மையை ஊக்குவிப்பதாக அமைந்துவிடும் என சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்களும், காணாமல் போனவர்களின் குடும்பங்களும் தெரிவித்தன.

லங்கா ஈநியூஸ் பத்திரிகையின் ஊடகவியலாளரும், காட்டுன் கலைஞருமான பிரகீத் எக்னலிகொட 2010ஆம் ஆண்டு காணாமல்போன சம்பவத்துடன் தொடர்புபட்டதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்படும் ஏழு புலனாய்வு அதிகாரிகள் தொடர்பான வழக்கு விசாரணைகள் செப்டெம்பர் 02ஆம் திகதி நிரந்த மேல் நீதிமன்றத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. காணாமல்போன ஊடகவியலாளரின் மனைவி சந்தியா எக்னலிகொட, இந்த வழக்கில் முதலாவது சாட்சியாக விசாரிக்கப்பட்டார். ஐ.நா மனித உரிமைகள் பேரவைக்கு முன்னால் நாட்டிற்கு அவப்பெயரை ஏற்படுத்த தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடன் இணைந்த அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களுடன் அவர் ஒருங்கிணைந்து செயற்பட்டார் என எவ்வித ஆதாரங்களும் இன்றி முன்வைக்கப்பட்ட அதிகாரிகளின் கருத்தால் சந்தியா எக்னலிகொட துன்புறுத்தல்களுக்கு முகங்கொடுத்தார். பிரகீத் எக்னலிகொட காணாமல்போன சம்பவம் உள்ளிட்ட மனித உரிமை விசாரணைகளினால் புலனாய்வு முகவரமைப்புக்கள் முடக்கப்பட்டமையால் 2019 உயிர்த்த ஞாயிறு தாக்குதல்கள் இடம்பெற்றதாக அதிகாரிகள் மேலும் குற்றஞ்சாட்டினர். வருட இறுதியில் இந்த வழக்கு தொடர்ந்தும் இடம்பெற்றது.

லலித் குமார் வீராஜ் மற்றும் குகன் முருகானந்தன் ஆகிய இரு மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்கள் கோட்டாபய ராஜபக்ஷ பாதுகாப்புச் செயலாளராக இருந்த 2011ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் காணாமல் போயிருந்தனர். இந்தக் காணாமல்போதல் சம்பவங்களுடன் தொடர்பு இருப்பதால் கோட்டாபய ராஜபக்ஷவை சாட்சியாக நீதிமன்றத்தில் ஆஜராகுமாரு 2019ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் மஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றம் அழைப்பாணை விடுத்தது. எனினும், அவர் ஜனாதிபதி வேட்பாளர் என்பதால் யாழ்ப்பாணத்தின் பாதுகாப்பு சூழலைக் கருத்தில் கொண்டு நீதிமன்றத்தில் ஆஜராகும் அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என அவருடைய சட்டத்தரணி தெரிவித்திருந்தார். இதனை நீதிமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டது. தீர்ப்பு அவ்வாறானதாக இருந்தாலும் ஜனாதிபதித் தேர்தல் பிரசாரத்துக்காக ராஜபக்ஷ யாழ்ப்பாணத்துக்குப் பயணித்திருந்தார். அவர் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பின்னர் ஜனாதிபதி என்ற ரீதியில் அரசியலமைப்பின் கீழ் நீதிமன்ற செயற்பாடுகளிலிருந்து விடுபடும் உரிமை இருப்பதாக சட்டமா அதிபர் திணைக்களம் நீதிமன்றத்துக்கு அறிவித்தது.

2008 மற்றும் 2009ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் 11 இளைஞர்கள் கொழும்பில் கடத்தப்பட்டு, காணாமற்போன வழக்கில் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முன்னாள் கடற்படைத் தளபதி அட்மிரல் ஓப் பிளீட் வசந்த கரண்கொடவை நீதிமன்றத்தில் ஆஜராகுமாறு பெப்ரவரி 24ஆம் திகதி விசேட நிரந்த மேல் நீதிமன்றம் அழைப்பாணை விடுத்தது. இது அட்மிரல் கரண்கொடவுக்கு விடுக்கப்பட்ட நான்காவது அழைப்பாணை என்பதுடன், இதற்கு முன்னரான அழைப்பாணைகளின் போது அவர் நீதிமன்றத்தில் ஆஜராகத் தவறியிருந்தார். ஜூன் 24ஆம் திகதி சட்டமா அதிபர் திணைக்களம் முரண்பாடான விவாதங்களை முன்வைத்திருந்தபோதும், கரண்கொடவின் மேன்முறையீட்டை விசாரிக்க மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் அனுமதி வழங்கியதுடன், ட்ரயல் அட் பாரில் நிறுத்தப்படுவதற்கு எதிராக இடைக்காலத் தடை உத்தரவையும் வழங்கியது. கரண்கொட தனது மேன்முறையீடு நிலுவையில் இருக்கும்போது சுதந்திரமாக இருந்தார்.

இ. சித்திரவதை மற்றும் பிற கொடுமான, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடத்தல்கள் அல்லது தண்டனைகள்

அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டம் என்பன இவ்வாறான நடத்தைகளைத் தடைசெய்கின்றபோதும், அதிகாரிகள் அவற்றைப் பயன்படுத்தி வருவதாகக் கூறப்படுகிறது. சித்திரவதை தண்டனைக்குரிய குற்றம் என சட்டத்தால் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதுடன், அவ்வாறான குற்றத்துக்கு ஏழு வருடத்துக்குக் குறையாத மற்றும் 10 வருடத்துக்கு மேற்படாத சிறைத் தண்டனைக்கு ஆணையிடுகிறது.

சித்திரவதை குறித்த குற்றச்சாட்டுக்களைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுப்பது, குற்றங்கள் நடைபெற்ற இடங்களுக்கு விஜயம் செய்வது மற்றும் சாட்சிகளை ஆராய்வதற்கு சித்திரவதைகளைத் தடுப்பதற்கான குழுவொன்றை அரசாங்கம் பராமரிக்கிறது. பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டமானது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரிடமிருந்து எந்த நேரத்தில் பெற்றுக்கொண்ட எந்தவொரு வாக்குமூலத்தையும் ஆதாரமாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கு நீதிமன்றம் அனுமதிப்பதுடன், சித்திரவதை மூலம் பெறப்பட்ட வாக்குமூலங்கள் விதிவிலக்காக அமையாது.

சித்திரவதை மற்றும் பொலிஸாரினால் அதிகப்படியான பலத்தைப் பயன்படுத்துவது, குறிப்பாக வாக்குமூலங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள இவற்றைப் பயன்படுத்துவது தொற்றுநோய் சூழலிலும் தொடர்வதாக மனித உரிமை அமைப்புக்கள் நடத்திய நேர்காணல்களில் கண்டறியப்பட்டது. உதாரணமாக, வாக்குமூலங்களைப் பெறுவதற்கு அல்லது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிரான காட்சிகளைப் பயன்படுத்த சந்தேகநபர்களுடன் பொலிஸார் “முரட்டுத்தனமாக” நடந்துகொள்வதாக பல அறிக்கைகள் கூறுவதாக இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு குறிப்பிடுகிறது.

முன்னைய ஆண்டுகளைப் போன்று கைது செய்யப்பட்டவர்கள் சித்திரவதை மற்றும் தவறாக நடத்தப்பட்டமை, அவர்களிடமிருந்து பலவந்தமான வாக்குமூலம் பெறப்பட்டமை மற்றும் சட்டத்தரணிகள் அல்லது குடும்ப உறுப்பினர்களை அணுகுவது போன்ற அடிப்படை உரிமை மறுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

சிறைக்கைதிகளிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற 37 முறைப்பாடுகளுக்கு மேலதிகமாக ஜனவரி முதல் ஓகஸ்ட் வரையான காலப் பகுதியில் உடல்நீதியாகவும், உளநீதியாகவும் சித்திரவதை செய்யப்பட்ட 260 முறைப்பாடுகளை இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு ஆவணமாக்கியுள்ளது. சித்திரவதை குறித்த முறைப்பாடுகளுக்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் இலங்கை உரிமைகள் ஆணைக்குழு தடுப்பு முகாம்களுக்கு அடிக்கடி விஜயத்தை மேற்கொண்டது. யுத்தகால துஷ்பிரயோகங்களுக்கான பொறுப்புக்கூறல் இல்லாமை, குறிப்பாக இராணுவத்தினர், துணை இராணுவத்தினர், பொலிஸ் மற்றும் ஏனைய பாதுகாப்புத் துறை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள், சில வழக்குகளில் அரசியல் எதிரிகள், ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் தனிப்பட்ட நபர்களைக் கொன்றதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் தண்டனை பெறாமல் இருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்க பிரச்சினையாக உள்ளது. துஷ்பிரயோகங்களைச் செய்தவர்கள் எனக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட இராணுவ அதிகாரிகளை உயர்மட்டப் பதவிகளுக்கு நியமிப்பதால் பாதுகாப்புப் படைகளுக்கு எதிராக செயற்பட அரசாங்கமும், நீதிமன்றமும் தயங்குவதாக சிவில் சமூக அமைப்புக்கள் வலியுறுத்தியுள்ளன. ஒருதலைப்பட்சமான, சட்டவிரோதமான அல்லது அரசியல் நோக்கத்திலான கொலைகள் குறித்த வழக்குகளில் உள்ள அதிகாரிகளுக்கு எதிராக எந்த முன்னேற்றமும் காணப்படவில்லை.

2015-2019 காலப் பகுதியில் இடம்பெற்ற அரசியல் பழிவாங்கல்கள் குறித்து விசாரிக்க ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவொன்றை ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ ஜனவரி 09ஆம் திகதி நியமித்தார். ஜனாதிபதி விசாரணை ஆணைக்குழு 10 மாதங்களாக முடிய அறையில் எதிர்க்கட்சி அரசியல்வாதிகள், ஊழல் மற்றும் மனித உரிமை மீறல் குறித்த வழக்குகளை விசாரித்த பொலிஸ், சட்டத்தரணி மற்றும் நீதிபதிகளை விசாரணைக்கு உட்படுத்தியதுடன், தனது விசாரணை முடிவுகளை உள்ளடக்கிய 2000 பக்கங்களைக் கொண்ட தனது அறிக்கையை அரசாங்கத்திடம் சமர்ப்பித்தது. கடற்படை அதிகாரிகளால் நடத்தப்பட்டதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்படும் திருகோணமலை 11 காணாமல்போன வழக்குகள் குறித்த விசாரணைகளை நிறுத்துமாறு அதன் தலைவர் உயர்நீதிமன்ற நீதியரசர் உபாலி அபேரத்ன, சட்டமா அதிபருக்கு அறிவித்தமை மற்றும் 2010ஆம் இடம்பெற்ற ஊடகவியலாளர் பிரகீத் எக்னலிகொட காணாமல்போன விடயத்தில் தற்பொழுது நடைபெற்றுவரும் வழக்கில் பிரதான சாட்சியொருவரை விசாரணைக்கு அழைத்தமையால் ஜனாதிபதி விசாரணை ஆணைக்குழு விமர்சனங்களை சந்தித்திருந்தது. இந்த இரண்டு நிகழ்வுகளின் போதும் சட்டமா அதிபரை அல்லது தனது அதிகாரியை தற்போதைய விசாரணைகளில் தலையீடு செய்வதற்கு ஆணைக்குழுவுக்கு எவ்விதமான அதிகாரமும் கிடையாது என சட்டமா அதிபர் பகிரங்கமாகத் தெரிவித்திருந்தார். “ஜனாதிபதி விசாரணை ஆணைக்குழு குற்றவாளிகளை பாதிக்கப்பட்டவர்களாக நடத்துவதற்கும், நடந்துகொண்டிருக்கும் (குற்றவியல்) விசாரணைகளில் தலையிடுவதற்கும் கடந்த வருடத்தை செலவுசெய்துள்ளது” என சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் தெரிவித்தனர். காணாமல் போனவர்கள் தொடர்பான விசாரணைகளுக்குப் பொறுப்பான அரசாங்க நிறுவனமான காணாமற்போன ஆட்கள் பற்றிய குழுவின் தலைவராக அபேரத்னவை ஜனாதிபதி டிசம்பர் மாதத்தில் நியமித்தார்.

மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட முன்னாள் இராணுவ சார்ஜன்ட் சுனில் ரத்னாயக்கவுக்கு மார்ச் 26ஆம் திகதி ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ பொதுமன்னிப்பு வழங்கினார். ஐந்து வயது குழந்தை மற்றும்

இரண்டு இளைஞர்கள் உட்பட எட்டு இடம்பெயர்ந்த எட்டுத் தமிழர்கள் 2000 ஆம் ஆண்டு படுகொலை செய்ததற்காக 13 வருட நீண்ட விசாரணையின் பின்னர் 2015 இல் ரத்நாயக்கவுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. 2019ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மேன்முறையீட்டில் உயர் நீதிமன்றம் தண்டனையை மீள உறுதிப்படுத்தியது. உத்தியோகபூர்வமான நியாயப்படுத்தல் இன்றி வழங்கப்பட்ட இந்தப் பொது மன்னிப்பு நாட்டின் உத்தியோகபூர்வ பொறுப்புக்கூறலின் அரிய அடையாளத்தின் எடுத்துக்காட்டாக இருந்ததை மாற்றியமைத்ததற்காக எதிர்க்கட்சி அரசியல் தலைவர்கள், சிவில் சமூகக் குழுக்கள் மற்றும் சர்வதேச அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் இதனை விமர்சித்தன. ஜனாதிபதியின் தீர்மானத்தை சவாலுக்கு உட்படுத்தும் வகையில் சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனுவை செப்டெம்பர் 24ஆம் திகதி உயர் நீதிமன்றம் விசாரணைக்கு எடுத்தது. ரத்நாயக்கவின் மரணதண்டனை மேன்முறையீடு செய்யப்பட்டமையால் நீதியரசர் விலகியதை அடுத்து, விசாரணை 2021 பெப்ரவரி 08ஆம் திகதிக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீலங்கா பொதுஜன பெரமுனவின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எச்.எல்.பிரேமலால் ஜயசேகர மற்றும் ஸ்ரீலங்கா பொதுஜன பெரமுனவின் கூட்டணிக் கட்சியான தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகள் கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சிவநேசத்துரை சந்திரகாந்தன் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த நிலையிலேயே தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். 2015ஆம் ஆண்டு தேர்தலுடன் தொடர்புபட்ட துப்பாக்கிச் சூட்டுச் சம்பவத்திற்காக 2019ஆம் ஆண்டு ஜயசேகரவுக்கு மரண தண்டனை வழங்கப்பட்டது. அறிக்கையிடல் காலத்தின் முடிவில் அவருடைய மேன்முறையீடு நிலுவையில் காணப்பட்டது. 2005ஆம் ஆண்டு தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஜோசப் பரராஜசிங்கத்தைப் படுகொலை செய்தமை மற்றும் சிறுவர் போரளிகளை இணைத்தமை உள்ளிட்ட மனித உரிமை மீறல் குற்றச்சாட்டுக்களை எதிர்கொண்ட சந்திரகாந்தன் (ஏ.கே.ஏ.பிள்ளையான்) 2015ஆம் ஆண்டு முதல் விளக்கமறியலில் வைக்கப்பட்டார். ஜயசேகர மீதான கொலைக் குற்றச்சாட்டின் பேரில் அவர் பாராளுமன்றத்தில் பணியாற்றுவதைத் தடைசெய்தது என்ற அடிப்படையில் சட்டமா அதிபரின் ஆட்சேபனையையும் மீறி, ஆகஸ்ட் 20ஆம் திகதி பாராளுமன்ற சத்தியப் பிரமாண நிகழ்வில் கலந்துகொள்ள இரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. மாவட்டத்தில் உள்ள அரசாங்க நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களினால் முன்னெடுக்கப்படும் அனைத்து அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளை ஒருங்கிணைப்பது, நடைமுறைப்படுத்துவது மற்றும் கண்காணிக்கும் மட்டக்களப்பு மாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் இணைத் தலைவராக பிள்ளையானை ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ செப்டெம்பர் 22ஆம் திகதி நியமித்தார்.

சிறைச்சாலை மற்றும் தடுப்பு நிலையங்களின் நிலைமைகள்

பழைய உட்கட்டுமானங்கள், அதிகரித்த சன நெருக்கடி மற்றும் சுகாதார வசதிகளுக்கான தட்டுப்பாடு காரணமாகச் சிறைச்சாலைகளின் நிலைமைகள் மோசமாகக் காணப்படுகின்றன.

பௌதீக நிலைகள் : சனநெருக்கடி பிரச்சினையாக உள்ளது. இலங்கையில் உள்ள சிறைச்சாலைகள் 173 வீத சனநெருக்கடியுடனும், கொழும்பு வெலிக்கடை சிறைச்சாலை 300 வீத சனநெருக்கடியுடன் காணப்படுவதாக சிறைச்சாலைகள் ஆணையாளர் நாயகம் துஷார உபுல்தெனிய குறிப்பிட்டதாக டிசம்பர் 3ஆம் திகதி ஊடகங்கள் அறிக்கையிட்டன. அபராதம் அல்லது பிணைக்கான கட்டணத்தைச் செலுத்து முடியாமையாலேயே பலர் சிறைச்சாலைகளில் இருப்பதாக அவர் குறிப்பிட்டார். சனநெரிசடி காரணமாக கைதிகள் தூங்குவதற்குப் போதிய இடவசதி மற்றும் அடிப்படை சுகாதார வசதிகள் இன்றி இருப்பதாக உபுல்தெனிய தெரிவித்தார்.

அதிகாரிகள் பெரும்பாலும் விசாரணைக் கைதிகளையும் தண்டனைக் கைதிகளையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து வைத்தனர். பல சிறைகளில் கைதிகள் சீமெந்துத் தளங்களில் தூங்குவதாகவும், சிறைகளில் பெரும்பாலும் இயற்கையான வெளிச்சம் அல்லது காற்றோட்டம் இல்லை என்றும் கூறப்படுகிறது. சிறைச்சாலைகளின் பௌதீக உள்கட்டமைப்பை விரிவுபடுத்துவது மற்றும் நவீனப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்னுரிமை அளிக்கிறது என்று நீதி அமைச்சின் அதிகாரிகள் தெரிவித்தனர்.

கொவிட் - 19 தொற்றுநோய் பரவல் தீவிரமடைந்தவுடன் சிறைகளில் காணப்படும் நெரிசலான நிலைமைகளுக்கு கைதிகள் எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர். கொவிட்-19 தொற்று தீவிரமடைந்தமைக்கு எதிராக கைதிகள் நடத்திய போராட்டங்கள் தொடர்பான மூன்று வெவ்வேறு சம்பவங்களின் போது பாதுகாப்புப் படையினர் 14 கைதிகளைக் கொன்றனர். நவம்பர் 29, கம்பஹா மாவட்டத்தின் மஹர சிறைச்சாலையின் சிறைக்காவலர்கள் கைதிகள் மீது துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தியதுடன், இதில் 11 பேர் கொல்லப்பட்டும், 100ற்கும் அதிகமானவர்கள் காயப்பட்டதாகவும் மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் ஊடகங்கள் அறிக்கையிட்டன. மஹர சிறைச்சாலையில் கடுமையாக நெரிசல் காணப்படுவதாக மனித உரிமை ஆர்வலர்கள் குறிப்பிடுவதுடன், 1,000 பேரைத் தடுத்துவைப்பதற்கான வசதிகளே காணப்படும் நிலையில் அங்கு 2,750 அதிகமானவர்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், ஏறத்தாழ அரைப்பங்கான சிறைக்கைதிகளுக்கு நவம்பர் இறுதியில் கொவிட்-19 தொற்று ஏற்பட்டதாகவும் தெரிவித்தனர். கண்டி போகம்பரை சிறைச்சாலையில் நவம்பர் 17ஆம் திகதி இடம்பெற்ற சம்பவத்தில் சிறைக்கைதி ஒருவர் கொல்லப்பட்டதைத் தொடர்ந்தே மஹரவில் அமைதியின்மை ஏற்பட்டது. மார்ச் 21ஆம் திகதி அநுராதபுரம் சிறைச்சாலையில் கொவிட்-19 தொற்றுநோய் நிலைமைக்கு எதிராக சிறைக்கைதிகள் நடத்திய போராட்டத்தின் மீது சிறைக்காவலர்கள் நடத்திய துப்பாக்கிச் சூட்டில் இரு கைதிகள் கொல்லப்பட்டதுடன் மேலும் பலர் காயமடைந்தனர்.

பிணைக்கான கொடுப்பனவைச் செலுத்த இயலாமை காரணமாகத் தடுப்புக் காவலில் உள்ள கைதிகள், தீவிர நோய்வாய்ப்பட்ட கைதிகள், 70 வயதுக்கு மேற்பட்ட மற்றும் சிறிய குற்றங்களில் தண்டனை பெற்றவர்களை விடுவித்து சிறைச்சாலைகளில் காணப்படும் சனநெருக்கடிப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாணுமாறு இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு, சிறைச்சாலைகள் திணைக்களத்துக்குப் பரிந்துரைத்தது. இந்தப் பரிந்துரைக்கு அமைய பெப்ரவரியில் 512 சிறைக்கைதிகளுக்கு அரசாங்கம் பொதுமன்னிப்பு வழங்கியதுடன், செப்டெம்பரில் 3,405 பேரை பிணையில் விடுதலை செய்தது.

நிர்வாகம் : இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு தனக்குக் கிடைக்கும் முறைப்பாடுகளை விசாரணை செய்வதுடன், உத்தரவாதமளிக்கும்போது அவற்றை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு ஆற்றுப்படுத்தும். தவறான முறையில் நடத்தப்பட்டதாக கைதிகளிடமிருந்து நம்பத்தகுந்த குற்றச்சாட்டுக்கள் சில கிடைத்திருப்பதாக மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு கூறுகின்றபோம், ஆனால் தமக்கு எந்தப் புகாரம் கிடைக்கவில்லையென சிறைச்சாலைகள் திணைக்களம் கூறுகிறது.

சுயாதீனக் கண்காணிப்பு : சிறைச்சாலை விருந்தினர்களுக்கான சபை என்பது கைதிகளிடம் சென்று புகார்களை ஏற்கும் முதன்மையான உள்நாட்டு அமைப்பாகும் என்பதுடன், தடுப்புக்காவலின் ஒட்டுமொத்த நிலைமைகளை ஆய்வு செய்வதற்கான சட்டப்பூர்வ ஆணையையும் இது கொண்டுள்ளது. சிறைச்சாலை விருந்தினர்களுக்கான சபை அரசாங்கத்தின் உள்ளக கண்காணிப்பு அமைப்பாக செயற்படுவதுடன், இது சிறைச்சாலைகள் சட்டத்தின் கீழ்

உருவாக்கப்பட்டது. இதன் உறுப்பினர்கள் சிவில் சமூகத்தின் பிரதிநிதிகளாக அல்லது அரசாங்கத்துடன் தொடர்புபடாதவர்களாக அல்லது ஏனைய அரசாங்க நிறுவனங்களைச் சாராதவர்களாக இருப்பர். சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம் (ICRC) மற்றும் இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு என்பன சிறைச்சாலைகளின் நிலைமைகளை கண்காணிப்பதற்கான ஆணையைப் பெற்றுள்ளன.

ஈ. ஒருதலைப்பட்சமான கைதுகள் அல்லது தடுத்துவைத்தல்கள்

ஒருதலைப்பட்சமான கைதுகள் மற்றும் தடுத்துவைத்தல்களை சட்டம் தடுப்பதுடன், கைதுசெய்யப்படும் நபர் தனது கைதுக்கான சட்டரீதியான நியாயத்தை நீதிமன்றத்தில் நாடுவதற்கும் சட்டம் இடமளிக்கிறது. இருந்தபோதும் ஒருதலைப்பட்சமான கைதுகள் மற்றும் தடுத்துவைப்புக்கள் இடம்பெறுவதாகக் கூறப்படுகிறது.

கைதுக்கான நடைமுறை மற்றும் கைதுசெய்தவர்களை நடத்துவது

கொலை, திருட்டு, கொள்ளை மற்றும் கற்பழிப்பு போன்ற குற்றச் செயல்கள் தொடர்பில் பிடியாணையின்றிக் கைதுசெய்ய குற்றவியல் சட்டக்கோவை பொலிஸாருக்கு இடமளிக்கிறது. மாறாக பொலிஸார் சாட்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நீதிபதிகள் மற்றும் மஜிஸ்திரேட்களின் இணக்கப்பாட்டுடன் பிடியாணையைப் பிறப்பிக்கச் செய்ய முடியும். கைதுசெய்யப்பட்ட நபர் ஒருவரின் கைதுக்கான காரணம் மற்றும் அவருக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டை அதிகாரிகள் கூறவேண்டும் என சட்டம் வலியுறுத்துவதுடன், சிறிய குற்றங்களாயின் 24 மணித்தியாலத்திலும், பாரிய குற்றச்சாட்டுக்களாயின் 48 மணித்தியாலத்திலும், பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழான குற்றமாயின் 72 மணித்தியாலங்களிலும் மஜிஸ்திரேட் முன்னிலையில் ஆஜர்படுத்த வேண்டும்.

வரையறுக்கப்பட்ட உட்கட்டமைப்பு வசதிகள், மனித வளம் மற்றும் சட்டக்கட்டுப்பாடுகள் காரணமாக பல சந்தர்ப்பங்களில், குறிப்பாக பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழான வழக்குகளில் கைதிகளை மஜிஸ்திரேட் முன்னிலையில் ஆஜர்படுத்துவதற்கு அதிகநேரம் கழிவதாக நீதி அமைச்சின் அதிகாரிகள் குறிப்பிட்டனர். பிணைச் சட்டத்தின் கீழ் பிணையில் விடுவிக்கப்படக்கூடிய குற்றங்களில் ஈடுபட்டவர்களை நீதி மன்றத்தில் ஆஜர்படுத்துவதற்குப் பதிலாக எழுத்துமூல உறுதிமொழியின் பேரில் சந்தேகநபர்களை 24 மணித்தியாலங்களில் பொலிஸார் விடுவிக்க முடியும் என்பதுடன், முன்விசாரணைக்காக குறிப்பிட்ட திகதியில் பொலிஸார் நீதிமன்றத்தில் அவர்களை ஆஜர்படுத்த வேண்டும். பிணையில் விடுவிக்கப்படக் கூடிய குற்றத்தைப் புரிந்ததாக குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட சந்தேகநபர்கள் மஜிஸ்திரேட்டைப் பார்ப்பதற்கு முன்னர், பொலிஸாரினால் நிர்வகிக்கப்படும் பிணையில் விடுவிக்க முடியும். பிணையில் விடுவிக்கப்பட முடியாத குற்றங்களைப் புரிந்த சந்தேகநபர்கள் மஜிஸ்திரேட் முன்னிலையில் ஆஜர்படுத்தப்பட்ட பின்னரே பிணையில் விடுவிக்க முடியும் என்பதுடன், அது மஜிஸ்திரேட்டின் விருப்பாக அமையும்.

எந்தவொரு நபரும் தண்டனை வழங்கப்படுவதற்கு அல்லது விசேட விலக்களிப்பு சிறைக்கு அனுப்பப்பட முன்னர் 12 மாதங்களுக்கு மேலாக தடுப்புக் காவலில் வைத்திருக்க முடியாது என பிணைச் சட்டம் கூறுகிறது. பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் எந்தவித குற்றச்சாட்டும் இன்றி ஒருவர் 18 மாதங்கள் தடுத்துவைக்கப்பட முடியும். எனினும், பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைதுசெய்யப்பட்டவர்களை அதிகாரிகள் நீண்டகாலமாகத் தடுத்துவைப்பதே நடைமுறையாகவுள்ளது, சிலர் 10 வருடங்களுக்கு மேலாகத் தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் தடுத்துவைக்கப்பட்ட நபர் ஒருவரை பிணையில் விடுவிப்பதாயின் சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்தின் அனுமதியை நீதிபதி கோருவார், எனினும் பொதுவாக அனுமதி வழங்கப்படுவதில்லை. படுகொலை வழக்குகளில் மஜிஸ்திரேட் சந்தேகநபரை தடுப்புக்காவலில் வைக்கமுடியும், மேல் நீதிமன்றமே அவருக்குப் பிணை வழங்க முடியும். எல்லா வழக்குகளிலும் சந்தேகநபர் சட்ட பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான உரிமையைக் கொண்டுள்ளார். இருந்தபோதும் பொலிஸ் நிலையம் மற்றும் தடுப்பு முகாம்களில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும்போது சட்டப் பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான உரிமை தொடர்பில் எந்தவிசேட ஏற்பாடுகளும் இல்லை. மேல் நீதிமன்றம் மற்றும் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றங்களில் உள்ள குற்றவியல் வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்ட ஏழை குற்றாவாளிளுக்கு அரசாங்கம் சட்ட ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக் கொடுக்கின்றபோதும், ஏனைய வழக்குகளுக்கு வழங்கப்படுவதில்லை. மேல் நீதிமன்றம் மற்றும் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றங்களில் உள்ள வழக்குகளுக்கே சட்டஆலோசனை வழங்க சட்டத்தில் இடமளிக்கப்பட்டுள்ளது.

2019 ஏப்ரல் உயிர்த்த ஞாயிறுத் தாக்குதலின் பின்னர் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் முதற்கட்டமாக 2,299 நபர்கள் அதிகாரிகளால் கைதுசெய்யப்பட்டிருப்பதாகப் பொலிஸ் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. டிசம்பர் மாதத்தில் 135 பேர் தொடர்ந்தும் தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டிருப்பதுடன், அவர்களுக்கு எதிராக குற்றச்சாட்டுக்கள் எதுவும் பதிவுசெய்யப்படவில்லை. தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள தாக்குதல் சந்தேகநபர்களை சர்வதேச அரசாங்கம் நிறுவனங்கள் தொடர்ந்தும் அணுகி வருகிறது.

தன்னிச்சையான கைது

சட்டத்துக்கு விரோதமான கைது அல்லது தடுப்புக்காவல் தொடர்பில் ஒக்டேபர் மாதம் வரை தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவில் 17 முறைப்பாடுகள் பதிவாகியுள்ளன. தன்னிச்சையான கைது மற்றும் தடுத்துவைப்புத் தொடர்பில் இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு பல்வேறு முறைப்பாடுகளைப் பெற்றுள்ளது. தடுத்து வைத்திருப்பவர்களை சில சமயம் பொலிஸார் மறைத்து வைத்திருப்பதுடன், சட்டத்தரணிகள் தமது கட்சிக்காரர்களைச் சந்திப்பதற்கான அனுமதியைப் பெற விண்ணப்பிக்க வேண்டும் என்பதுடன், அவ்வாறான சந்திப்புக்களில் பொலிஸார் அடிக்கடி கலந்துகொள்கின்றனர். சில வழக்குகளில், சட்டத்துக்கு முரணான தடுத்துவைப்புக்களின் போது தவறாக நடத்தப்படுகின்றமை அல்லது சித்திரவதைக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றமை உள்ளிட்டவை இடம்பெறுவதாகக் கூறப்படுகிறது. பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கையை அரசாங்கம் கூறவில்லையாயினும், இவ்வருடத்தில் 2019 உயிர்த்த ஞாயிறுத் தாக்குதலுடன் தொடர்புபடாத பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தின் கீழான 22 கைதுகள் இடம்பெற்றிருப்பதாக வடக்கிலுள்ள மனித உரிமைகள் அமைப்புக் கூறுகிறது. கொவிட்-19ற்கான பதிலிறுப்பு நடவடிக்கைகளை விமர்சிப்பவர்களை கைதுசெய்யுமாறு பொலிஸ்மா அதிபர் ஏப்ரல் 01ஆம் திகதி உத்தரவிட்டார். டிசம்பர் வரையான காலப் பகுதியில் பிழையான தகவல்களை வெளியிட்ட அல்லது பகிரந்த ஆகக் குறைந்தது 20 பேர் கைதுசெய்யப்பட்டிருப்பதாக ஊடகங்கள் அறிக்கையிட்டுள்ளன.

முக்கியமான அரசியலமைப்பு சட்டத்தரணி ஹிஜாஸ் ஹிஸ்புல்லா மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ரிஷாட் பதியுதீனின் சகோதரர் ரியாஜ் பதியுதீன் ஆகியோர் உள்ளடங்கலாக ஆறு பேர் ஏப்ரல் 14ஆம் திகதி பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் பொலிஸாரால் கைதுசெய்யப்பட்டனர். அதிகாரிகள் ஹிஸ்புல்லாவின் அலுவலகத்தைச் சோதனையிட்டதுடன், அவருடைய தொலைபேசி, கணினி மற்றும் சில சட்டக் கோப்புக்களை கையகப்படுத்தியிருந்தனர்.

ராஜபக்ஷக்களை வெளிப்படையாக விமர்சிப்பவரான ஹிஸ்புல்லா, அப்போதைய ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன, மஹிந்த ராஜபக்ஷவைப் பிரதராக நியமிக்க முயற்சிசெய்தமையால் 2018இல் ஏற்பட்ட அரசியல் குழப்பத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவர உயர் நீதிமன்றத்தை நாடியபோது அதற்கு தலைமை தாங்கியிருந்தார். குற்றச்சாட்டுக்கள் சுமத்தப்படாதபோதும் 2021 ஜனவரி வரையில் ஹிஸ்புல்லாவை தடுத்துவைக்குமாறு கட்டளை வழங்கப்பட்டது. இவர் கைதுசெய்யப்பட்டது முதல் இரண்டு தடவைகள் மாத்திரமே சட்டத்தரணிக்கு அவரை சந்திக்க முடிந்ததாகவும், சட்டத்தரணியுடன் வழக்குக் குறித்த விபரங்களைக் கலந்துரையாடுவதைப் பொலிஸார் தடுப்பதாகவும் ஹிஸ்புல்லாவின் குடும்பத்தினர் கூறுகின்றனர். தனது கட்சிக்காரரை அணுகுவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட வேண்டும் என சட்டத்தரணி மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் ரிட் மனு தாக்கல் செய்த பின்னர் ஹிஸ்புல்லாவை சட்டஆலோசகர் சந்திப்பதற்கு டிசம்பர் 15ஆம் திகதி சட்டமா அதிபர் இணங்கினார். 2019 உயிர்த்த ஞாயிறுத் தாக்குதல்களுடன் தொடர்புபட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டின் பேரிலேயே ஹிஸ்புல்லாவும் ஏனையவர்களும் கைது செய்யப்பட்டதாக அதிகாரிகள் கூறுகின்றபோதும், தாக்குதலுடன் ஹிஸ்புல்லா சம்பந்தப்பட்டிருப்பதற்கு எவ்வித நம்பத்தகுந்த ஆதாரங்களும் இல்லையென மனித உரிமை சட்டத்தரணிகள் தெரிவிக்கின்றனர்.

இஸ்லாமிய விடுதிப் பாடசாலையான அல்-சுஹ்ரியா அரபுக் கல்லூரியில் கல்விச் செயற்பாட்டின் ஒரு பகுதியாக ஆயுதப் பயிற்சி பெற்றதாகக் கூறி 11, 13 மற்றும் 16 வயது சிறுவர்களைப் பொலிஸார் கடத்திச் சென்று இரண்டு நாட்கள் தடுத்துவைத்து விசாரணைக்கு உட்படுத்தியதாக மூன்று முஸ்லிம் சிறுவர்களின் குடும்பத்தினர் குற்றஞ்சாட்டினர். பொலிஸ் புலனாய்வாளர்கள் குழந்தைகளை அச்சுறுத்தியதாகவும், தீவிரவாத சித்தாந்தத்தை ஊக்குவிப்பதில் ஹிஸ்புல்லாவை தொடர்புபடுத்தி அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாத ஆவணங்களில் கையொழுத்திட வற்புறுத்தியதாகவும் சிறுவர்களின் குடும்பத்தினர் கூறினர்.

விசாரணைக்கு முன்னரான தடுப்பு

தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளவர்களில் அரைப்பகுதிக்கும் மேலானவர்கள் விசாரணைக்கு முன்னரான தடுப்பில் உள்ளவர்களாகும். விசாரணைக்கு முன்னரான தடுப்பு என்பது ஆகக் கூடியது 24 மணித்தியாலங்களாகும். எனினும் பிணை பெறமுடியாமை, நீளமான சட்ட நடைமுறை, நீதித்துறையின் வினைத்திறனற்ற தன்மை மற்றும் ஊழல் என்பன வழக்கு விசாரணைகளை தாமதப்படுத்துகின்றன. அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களால் விசாரணைக்கு முன்னரான தடுப்பு 24 மணித்தியாலங்களை விஞ்சுவதுடன், அது விசாரணைக்கு முன்னரான காலத்துக்கு சமமாக அல்லது தண்டனைக்குரிய காலத்தை தாண்டுவதாகவும் அமையும் என சட்ட ஆலோசனைக் குழுக்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

தடுப்பில் உள்ள ஒருவர் தம்மை தடுத்து வைத்திருப்பதற்கான சட்டபூர்வத் தன்மையை சவாலுக்கு உட்படுத்தக் கூடிய இயலுமை

ஒரு நபர் கைது செய்யப்படுவது அல்லது தடுத்துவைக்கப்படுவதை சட்டரீதியாக சவாலுக்கு உட்படுத்தி நீதிமன்றத்தின் ஊடாக விடுதலையைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். நீதிச் செயற்பாடுகள் பல வருடங்கள் தொடரும். நீதித்துறையில் சுதந்திரம் இன்மை மற்றும் ஆகக் குறைவான நஷ்டஈடுகள் போன்ற காரணங்களால் மக்கள் சட்டரீதியான நிவாரணங்களைப் பெறுவதில் பெரிதாக ஆர்வம் காட்டுவதில்லையென மனித உரிமை அபிவிருத்திக்கான நிலையம் சுட்டிக்காட்டுகிறது. தடுத்து வைக்கப்படுவதை பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தின் கீழ் சவாலுக்கு உட்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு குறிப்பாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

உ. நியாயமான பொது விசாரணை மறுக்கப்படல்

சுதந்திரமான நீதித்துறையை சட்டம் வழங்குவதுடன், அரசாங்கம் பொதுவாக நீதித்துறையின் சுயாதீனம் மற்றும் பக்கச்சார்பின்மை ஆகியவற்றுக்கு மதிப்பளிக்கிறது.

வழக்கு விசாரணை நடைமுறை

அரசியலமைப்பும், சட்டமும் நியாயமான மற்றும் பகிரங்கமான வழக்கு விசாரணைக்கான உரிமையை வழங்குவதுடன், சுயாதீனமான நீதித்துறை பொதுவாக இந்த உரிமையை அமுல்படுத்துகிறது. குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்படும்வரை ஒருவர் நிரபராதி என சட்டம் கருதுகிறது. சகல குற்றவியல் விசாரணைகளும் பகிரங்கமானவை. பிரதிவாதிகளுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுக்கள் என்ன என்பதை அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு தெரியப்படுத்துவதுடன், சட்ட ஆலோசனை பெறுவதற்கும், மேன்முறையீடு செய்வதற்கும் அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. குற்றவியல் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட ஏழைகளுக்கு மேல் நீதிமன்றம் மற்றும் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் சட்டஆலோசகர்களை வழங்கும், எனினும் அதற்கு கீழ் நிலையில் உள்ள நீதிமன்றங்களில் அவ்வாறான உதவி வழங்கப்படாது. பிரதிவாதிகள் தமக்கு எதிரான சாட்சிகளை எதிர்கொள்வதுடன், தமக்கான சாட்சிகளை முன்வைப்பதற்கு உரிமை உடையவர்கள்.

நீதிமன்ற செயற்பாடுகள் மற்றும் ஏனைய சட்டவாக்கம் என்பன ஆங்கிலம், சிங்களம் மற்றும் தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் இருக்க வேண்டும் என சட்டம் கோருகிறது. வடக்கு மற்றும் கிழக்குத் தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில் நீதிமன்றங்களின் செயற்பாடுகள் ஆங்கிலம் அல்லது சிங்கள மொழியிலேயே முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பகுதிகளில் உள்ள நீதிமன்றங்களின் வழக்கு விசாரணைகள் மற்றும் செயற்பாடுகள் தமிழ் மற்றும் ஆங்கில மொழிகளில் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. நீதிமன்றத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட உரைபெயர்பாளர்களுக்கு காணப்படும் குறைபாட்டினால் தமிழ்மொழி பேசும் பிரதிவாதிகள் தேவையான சந்தர்ப்பத்தில் இலவசமாக உரைபெயர்பாளர்களைப் பெற்றுக் கொள்வதில் வரையறுக்கப்பட்ட உரிமையே காணப்படுகிறது. தமிழ் பேசும் வடக்கு, கிழக்கைச் சேர்ந்த வழக்குகளை சிங்களம் பேசும் பகுதிகளில் உள்ள நீதிமன்றங்களில் விசாரித்த பல்வேறு சம்பவங்கள் உள்ளன. இது மொழி வேறுபாட்டை அதிகப்படுத்தியதுடன், பயணம் செய்ய வேண்டிய சாட்சிகளை முன்வைப்பதில் சிரமத்தை அதிகரித்தது. மிகவும் குறைந்தளவான சட்டப் புத்தகங்களே தமிழ் மொழியில் உள்ளன. பிரதிவாதிகள் வழக்கு விசாரணைகளின் போது நீதிமன்றத்தில் ஆஜராவதற்கான உரிமை காணப்படுவதுடன், அதற்குத் தேவையான வசதிகளை ஏற்படுத்துவதற்குப் போதிய காலம் வழங்கப்படுவதும் உரிமையாகும். பிரதிவதிவாதிகள் சாட்சியாக நிறுத்தப்படுவதற்கோ அல்லது குற்றத்தை ஒப்புக் கொள்வதற்கோ உரிமையைக் கொண்டவர்கள்.

அரசியல் கைதிகள் மற்றும் தடுப்புக்காவலில் உள்ளவர்கள்

பயங்கரவாதத்துடன் தொடர்புடைய குற்றச் செயல்களில் ஈடுபட்டதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்படும் முன்னாள் எல்.ரி.ரி.ஈ உறுப்பினர்களை சில தமிழ் அரசியல்வாதிகளும், உள்ளூர் மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்களும் “அரசியல் கைதிகள்” எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். அவ்வாறான 130 சிறைக்கைதிகள் இன்னமும் தடுத்துவைக்கப்பட்டிருப்பதாக அரசியல்வாதிகளும், அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களும் கூறுகின்றன. இருந்தபோதும் இவர்களை அரசாங்கம் அரசியல் கைதிகளாக ஏற்கவில்லை என்பதுடன், சந்தேகத்திற்குரிய கைதிகள் பயங்கரவாத அல்லது வன்முறை குற்றச் செயல்களுக்காக தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர் எனக் கூறுகிறது. மனித உரிமைகள்

ஆணைக்குழு, மஜிஸ்திரேட் மற்றும் சிறைச்சாலை விருந்தினர்களுக்கான சபை ஆகியோருக்கு கைதிகளை அணுகுவதற்கான அனுமதியை அரசாங்கம் வழங்கியிருப்பதுடன், சிறைச்சாலைகளின் நிலைமைகளைக் கண்காணிப்பதற்கு சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்துக்கு அனுமதியளித்துள்ளது. சட்ட ஆலோசனை வழங்குபவர்களுக்கு அதிகாரிகள் சீரான அணுகலை வழங்குவதில்லை.

சிவில் நீதித்துறை நடைமுறைகள் மற்றும் பரிகாரங்கள்

மனித உரிமை மீறல்களுக்கு உயர் நீதிமன்றம் வரை உள்ள உள்ளூர் நீதிமன்றங்களின் ஊடாகப் பிரஜைகளுக்கு சிவில் பரிகாரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

சொத்து மீட்டளிப்பு

முன்னாள் யுத்த வலயங்களில் உள்ள தனிநபர்களுக்கும், அரசாங்கத்துக்கும் இடையில் காணி உரிமை தொடர்பான பிரச்சினைகள் தொடர்ந்தும் காணப்படுகின்றன.

யுத்தம் நடைபெற்ற காலப் பகுதியில் இராணுவ முகாம்கள் மற்றும் உயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் என அறியப்பட்ட பிற உயர்மதிப்புள்ள பகுதிகளைச் சுற்றி பாதுகாப்பு வலயங்களை அமைப்பதற்கும் கணிசமான காணிகளை இராணுவத்தினர் கையகப்படுத்தியிருந்தனர். சிவில் யுத்த காலத்திலும், யுத்தம் முடிவடைந்தவுடனேயும் உரிமையாளர்களால் அணுக முடியாத சொத்துக்களுக்கு அரசாங்க அதிகாரிகள் அடிக்கடி உயர் பாதுகாப்பு வலயத்துக்கான காணி கையகப்படுத்தல் அறிவித்தல்களை வெளியிட்டு வந்ததுடன், பலர் இதற்கு எதிராக நீதிமன்றத்தில் வழக்குகளைத் தாக்கல் செய்திருந்தனர். கையகப்படுத்தலை உயர் நீதிமன்றத்தில் சவாலுக்கு உட்படுத்தும் அடிப்படை உரிமை மீறல் மனுக்கள் உள்ளிட்டவையும் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. 2016ஆம் ஆண்டு உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட அடிப்படை மனித உரிமை மீறல் மனு மற்றும் பல்வேறு ரிட் மனுக்கள் உள்ளிட்ட பல வழக்குகள் வருடம் முழுவதிலும் தேங்கிப்போயிருந்தன. 2011இல் அவசரகாலச் சட்டம் காலவதியானதைத் தொடர்ந்து உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களுக்கான சட்டக் கட்டமைப்பு இல்லாதபோதும் அவை இன்னமும் காணப்படுவதுடன், சிவிலியன்களுக்கு வரம்பு இல்லாமல் உள்ளது.

உயர்பாதுகாப்பு வலயத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தமது காணிகளிலிருந்து இராணுவத்தினரை வெளியேற்றும் செயற்பாடுகள் மிகவும் மந்த கதியில் இடம்பெறுவதுடன், பெருளாதாரப் பெறுமதிமிக்க காணிகளை இராணுவத்தினர் தம்வசம் வைத்துள்ளனர். இதனால் அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்களின் வாழ்வாதாரத்துக்கான வழிகள் மறுக்கப்படுகின்றன. பௌத்த குருமார் புத்தர் சிலையை அல்லது அரசமரத்தை ஸ்தாபித்த பின்னர் தமது உடமைகள் என உத்தியோகபூர்வமாக உரிமை கோருவது கடினம் என சில இந்து மற்றும் முஸ்லிம் குழுக்கள் கூறுகின்றன. காணி கையகப்படுத்தல் அறிவிப்புக்களின் அடிப்படையில் பெரும்பாலான காணிகள் இராணுவ முகாம்களையும், தளங்களையும் அமைப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்படுவதா குறிப்பிடப்பட்டுள்ள போதும், சில அறிவிப்புக்கள் ஹோட்டல், தொழிற்சாலைகள் மற்றும் பண்ணைகள் அமைப்பதற்கானவையாகவும் காணப்படுகின்றன. பௌத்த குருமார் புத்தர் சிலையை அல்லது அரசமரத்தை ஸ்தாபித்த பின்னர் தமது உடமைகள் என உத்தியோகபூர்வமாக உரிமை கோருவது கடினம் என சில இந்து மற்றும் முஸ்லிம் குழுக்கள் கூறுவதுடன், வடக்கில் சிறுபான்மையினரின் செறிவை நீர்த்துப்போகச் செய்யும் “காலனித்துவ” திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இந்தச் செயல்களை அவர்கள் விபரிக்கின்றனர்.

ஊ. அந்தரங்கம், குடும்பம், வீடு போன்றவற்றில் தன்னிச்சையான அல்லது சட்டவிரோதமான தலையீடுகள்

அரசாங்க அதிகாரிகள் வீடுகளுக்குள் நுழைந்து எவ்வித சட்ட அனுமதியோ அல்லது ஏனைய அங்கீகாரமோ இல்லாமல் அங்கு நடைபெறக்கூடிய தொடர்பாடல்களை கண்காணிப்பதற்கு பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் அனுமதியளிக்கிறது. உரிய அங்கீகாரம் இல்லாமல் தனிநபர்களின் நடமாட்டங்களை அரசாங்க அதிகாரிகள் தொடர்ச்சியாகக் கண்காணிப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது. இவ்வருடத்தில் சிவில் சமூகம் மற்றும் ஊடகவியலாளர்கள் ஆகியோர் கண்காணிப்பில் வைக்கப்பட்டிருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

பகுதி 2 சிவில் சுதந்திரத்துக்கு, இது பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கும்:

அ. ஊடகங்கள் உள்ளடங்கலாக கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம்

அரசியலமைப்பானது ஊடகங்கள் உள்ளடங்கலாக கருத்துவெளிப்பாட்டுக்குச் சுதந்திரம் வழங்குவதுடன், எனினும் சில நேரங்களில் அரசாங்கம் இந்தச் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. சுதந்திரமான ஊடகம், வினைத்திறனான நீதித்துறை மற்றும் செயற்படும் ஜனநாயக அரசியல்முறைமை என்பன ஊடகம் உள்ளடங்கலாக கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்தை ஊக்குவிப்பதற்காக ஒன்றிணைந்துள்ளன.

கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம் : பொலிஸ் சட்டம் மற்றும் குற்றவியல் சட்டம் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி மதங்களை அல்லது மத நம்பிக்கைகளை இழிவுபடுத்துவது உள்ளிட்ட வெறுக்கத்தக்க பேச்சுக்களை அதிகாரிகள் கட்டுப்படுத்தியுள்ளனர். வெறுக்கத்தக்க பேச்சுக்களை தமது செய்திகள் மற்றும் தமது பிரிவுகளில் உள்ளடக்குவதிலிருந்து தவிர்த்துக் கொள்ளுமாறு அரசாங்கம் சகல ஊடகங்களையும் கேட்டுக்கொண்டுள்ளது.

தவறான தகவல்களை சர்வதேச ரீதியில் பகிர்ந்துகொள்ளும் மற்றும் பொதுமக்களைத் தவறாக வழிநடத்தும் நபர்களுக்கு எதிராக கடுமையான சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என செப்டெம்பர் 28ஆம் திகதி ஜனாதிபதி ஊடகப் பிரிவு அறிவித்திருந்தது. இவ்வாறு சட்ட நடவடிக்கை எடுப்பது கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்தை நசுக்கும் வகையில் அமையும் என சிவில் சமூகம் கவலை வெளியிட்டிருந்தது.

சக்திக சத்குமாரவை சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை ஜூலை 29ஆம் திகதி மனசாட்சியின் சிறைக்கைதியாக அறிவித்தது. சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைக்கான சர்வதேச சமவாய்ச் சட்டத்தின் கீழ் எந்தவொரு நபரின் மதத்தையும் அவமதித்தமைக்காக 33 வயதுடைய சத்குமார என்ற நாவலாசிரியரை குருநாகல் பொலிஸார் 2019ஆம் ஆண்டு கைதுசெய்தனர். பௌத்த மடாலயத்தில் ஓரினச்சேர்க்கை மற்றும் சிறுவர் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் பற்றிய அவரது “அர்தா” என்ற சிறுகதை நாட்டின் பௌத்த மதகுருமாறைக் கோப்படுத்தியது. இவர் நான்கு மாதங்கள் விளக்கமறியலில் வைக்கப்பட்ட பின்னர் 2019ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதம் பிணையில் விடுவிக்கப்பட்டார். செப்டெம்பர் 22ஆம் திகதி இவருடைய வழக்கு விசாரிக்கப்பட்டதுடன், குற்றப்பத்திரம் தாக்கல் செய்வது தொடர்பான சட்டமா அதிபரின் வழிகாட்டல் நிலுவையில் இருப்பதால் நீதிமன்றம் வழக்கை 2021 பெப்ரவரி மாதத்துக்கு ஒத்திவைத்தது.

கொவிட்-19 தொற்றுநோயின் போது முஸ்லிம் விரோத இனவாதத்தைக் கண்டித்து ஏப்ரல் 02ஆம் திகதி முகப்புத்தகத்தில் இட்ட பதிவு தொடர்பில் 50 வயதுடைய ஓய்வுபெற்ற கமல திணைக்கள அதிகாரி ரம்ஸி ரஸீக் என்பவர் ஏப்ரல் 09ஆம் திகதி கைதுசெய்யப்பட்டார். ரஸீக் தனது பதிவில்

இனவெறியை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு “பேனா மற்றும் விசைப்பலகை” மூலம் “சித்தாந்த ரீதியிலான ஜிஹாத்” நடத்தப்பட வேண்டும் எனப் பரிந்துரைத்திருந்தார். அவர் மீது குற்றம் சாட்டப்படவில்லை அல்லது முதலில் அவர் ஒரு வழக்கறிஞரை அணுகவும் இல்லை. ரஸீக் உடல்நலக் குறைபாடுகளை அனுபவித்தமையால், சுகாதாரமற்ற சிறை நிலைமைகளால் குடும்ப உறுப்பினர்கள் அஞ்சினர். உடல் ரீதியான சுகாதார நிலைமையைக் கருத்தில் கொண்டு ரஸீக்கை பிணையில் செல்வதற்கு கொழும்பு மேல் நீதிமன்றம் செப்டெம்பர் 17ஆம் திகதி அனுமதித்தது. வருடம் முடிவடையும் வரை எவ்வித குற்றச்சாட்டுக்களும் தாக்கல் செய்யப்படாமல் இந்த வழக்கு நிலுவையில் காணப்பட்டது.

ஒன்லைன் ஊடகம் உள்ளடங்கலாக ஊடக மற்றும் பத்திரிகைச் சுதந்திரம் : சுதந்திர ஊடகங்கள் செயல்திறன் மிக்க வகையில் பரந்துபட்ட நிலைப்பாடுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. இருந்தபோதும் சில ஊடகவியலாளர்கள் அரசு பாதுகாப்பு சேவைகளினால் துன்புறுத்தல்கள், அச்சுறுத்தல்கள், மிரட்டல்கள் மற்றும் தலையீடுகளுக்கு உள்ளாவதாகக் கூறப்படுவதுடன், விசேடமாக யுத்தத்துடன் தொடர்புபட்ட விடயங்கள் அல்லது காணாமல் போனோர் உள்ளிட்ட யுத்தத்தின் பின்னரான விடயங்கள் குறித்து அறிக்கையிடும்போது இவற்றுக்கு முகங்கொடுக்கின்றனர். புகைப்படங்களின் பிரதிகள், நிகழ்வுகளில் கலந்துகொண்டவர்களின் பெயர் விபரங்கள், கட்டுரைகளின் மூலங்கள் என்பவற்றைத் தமக்கு வழங்குமாறு இராணுவ அதிகாரிகள் கோருவதாக தமிழ் ஊடகவியலாளர்கள் கூறுகின்றனர். தமிழர்களின் யுத்த நினைவுகள் அல்லது காணி கையகப்படுத்தல்களுக்கு எதிரான போராட்டங்கள் போன்ற உணர்ச்சிபூர்வமான நிகழ்வுகளை அறிக்கையிடுவதிலிருந்து தவிர்த்துக் கொள்ளுமாறு இராணுவத்தினர் தம்மை நேரடியாகக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளதுடன், ஒத்துழைப்பு வழங்காவிட்டால் எதிர்விழைவுகளைச் சந்திக்க முடியும் என்ற அச்சம் ஊடகவியலாளர்களிடம் காணப்பட்டது.

சண்டே ஒப்சேவர் பத்திரிகையின் முன்னாள் ஆசிரியரும், நியூயோர்க் டைம்ஸ் பத்திரிகையின் கொழும்பு ஊடகவியலாளருமான டரிஷா பஸ்டியன் தொடர்ச்சியாக அச்சுறுத்தப்பட்டமை தொடர்பில் ஐந்து ஐ.நா விசேட அறிக்கையாளர்கள் குழு ஜூலை 13ஆம் திகதி எழுதிய கடிதத்தில் அரசாங்கத்திடம் தமது அக்கறையை வெளிக்காட்டியிருந்தன. பஸ்டியன் தனது எழுத்துக்கள் மற்றும் நாட்டின் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் அவருடைய பணிக்காக இலக்குவைக்கப்பட்டதாக விசேட அறிக்கையாளர் குறிப்பிட்டார். பஸ்டியன் தொடர்ந்தும் அச்சுறுத்தப்படுவது மற்றும் அவருடைய கணினி கையகப்படுத்தப்பட்டு, அவருடைய தொலைபேசிப் பதிவுகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டமை அவருடைய செய்தி மூலங்களுக்கு அச்சுறுத்தலாக அமையலாம் என்பதுடன், பொதுநல விடயங்கள் மற்றும் மனித உரிமை விடயங்கள் குறித்து அறிக்கையிடும் ஏனைய ஊடகவியலாளர்களை இது தடுக்கலாம் என விசேட அறிக்கையாளர்கள் கவலை வெளியிட்டிருந்தனர்.

கொவிட்-19 எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ள அதிகாரிகளை விமர்சிக்கும் அல்லது தொற்றுநோய் தொடர்பில் போலியான அல்லது தீங்கிளைக்கும் செய்திகளைப் பரப்புவர்களை கைதுசெய்யுமாறு பதில் பொலிஸ்மா அதிபர் சி.டி.விக்ரமரட்ன ஏப்ரல் 01ம் திகதி பொலிஸாருக்கு பணிப்புரை விடுத்திருந்தார். “அரசு அதிகாரிகள் அல்லது வேறு எவராவது அல்லது ஏதாவது கொள்கையின் செயல்பாடுகள் குறித்து கருத்து தெரிவிக்கும், உண்மையில் விமர்சிக்கும் உரிமை ஜனநாயக சமூகத்தின் அடிப்படை அம்சமாகும்” எனக் குறிப்பிட்டு விக்ரமரட்னவின் கடிதத்தை இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு விமர்ச்சித்திருந்தது.

கொவிட்-19 தொற்று இருப்பதாக சந்தேகிக்கப்படும் நோயாளி ஒருவர் குறித்து உறுதிப்படுத்தப்படாத தகவல்களை வெளியிட்டதாகக் கூறி ஒன்லைன் ஊடகவியலாளர் நுவன் நிரோத அல்விஸ் மார்ச் 29 ஆம் திகதி கைதுசெய்யப்பட்டார். அவர் தனது மூலாதாரத்தை வெளிப்படுத்தியதும் தனியார் வைத்தியசாலையில் உள்ள வைத்தியர் ஒருவரும் கைதுசெய்யப்பட்டார். பிணையில் விடுதலை செய்யப்படுவதற்கு முன்னர் இருவரும் இரண்டு வாரங்கள் தடுத்துவைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

வன்முறைகள் மற்றும் துன்புறுத்தல்கள் : உணர்வுபூர்வமான நிகழ்வுகளை அறிக்கையிடச் செல்லும்போது ஊடகவியலாளர்கள் மிரட்டப்பட்ட, தொந்தரவுகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. சில சமயங்களில் அதிகாரிகள் அரச வாகனங்களிலிருந்து, ஊடகவியலாளர்களை, குறிப்பாக போராட்டங்களில் செய்தி சேகரிப்பவர்களைக் கண்காணித்ததாக நிருபர்கள் குற்றஞ்சாட்டினர்.

ஜூலை 10ஆம் திகதி கொழும்பு நீதிமன்றத்துக்கு வெளியே சிலோன் டூடே பத்திரிகையின் புகைப்படப்பிடிப்பாளர் அகில ஜயவர்த்தனவை பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் நியோமல் ரங்கஜீவ தள்ளிவிட்டு மிரட்டியமை தொடர்பில் எல்லைகளற்ற ஊடகவியலாளர் அமைப்பின் ஜூலை 15ஆம் திகதிய அறிக்கையில் கவலை வெளியிடப்பட்டது. சிறைச்சாலை படுகொலை தொடர்பான விசாரணையில் தொடர்புபட்டிருப்பதாகக் கூறி நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கப்பட்டபோது ஜயவர்த்தன புகைப்படம் எடுத்திருந்தார். ரங்கஜீவ தன்னை நீதிமன்ற வளாகத்திலிருந்த பொலிஸ் காவலரணுக்கு பலவந்தமாக இழுத்துச் சென்றதாகவும், அங்கு தனது புகைப்படங்கள் அனைத்தையும் அழித்துவிட்டதாகவும் ஜயவர்த்தன கூறுகின்றார்.

தணிக்கை அல்லது உள்ளடக்கத்தின் மட்டுப்படுத்தல்கள் : ஜனாதிபதி அல்லது அவருடைய குடும்பத்தினரை விமர்சிக்கும் விடயங்களில் சுய தணிக்கை மேற்கொண்டிருப்பதாக அச்ச மற்றும் இலத்திரனியல் ஊடகவியலாளர்கள் கூறினர். ஆளும் கட்சி அல்லது எதிர்க்கட்சி அரசியல்வாதிகளை எதிர்மறையாகக் காண்பிக்கும் ஏதாவது விடயங்களை அறிக்கையிடுவதிலிருந்து தவிர்த்துக் கொள்ளுமாறு அரசாங்கத்தின் ஆதரவாளர்கள் அல்லது தனிநபர்களிடமிருந்து தமக்கு நேரடியாக அழைப்புக்கள் கிடைத்திருப்பதாக ஊடகவியலாளர்கள் கூறுகின்றனர். அதிகரித்த துன்புறுத்தல்கள், அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் மிரட்டல்களால் சுயதணிக்கை செய்வதாக சில ஊடகவியலாளர்கள் தெரிவித்தனர். கோட்டாபய ராஜபக்ஷ தெரிவுசெய்யப்பட்ட பின்னர் இரண்டு ஊடகவியலாளர்கள் நாட்டைவிட்டு வெளியேறியிருப்பதாக மனித உரிமைகள் குழு கூறுகிறது.

இணையச் சுதந்திரம்

உரிய சட்டபூர்வமான அதிகாரசபை ஊடக அரசாங்கம் தனியார் ஒன்லைன் தொடர்பாடல்களை கண்காணிப்பது தொடர்பில் நம்பகமான எந்த அறிக்கைகளும் இல்லை. ஆயாசமாகக் கருதப்படும் இணையத்தளங்களுக்கு அரசாங்கம் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நுழைவுகளை வழங்கியுள்ளது.

கல்வி மற்றும் கலாசார நிகழ்வுக்கான சுதந்திரம்

பேராசிரியர்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் அரசாங்க அதிகாரிகளை விமர்சிப்பதை அரசாங்கப் பல்கலைக்கழக அதிகாரிகள் தடுப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. சட்ட நடவடிக்கைகள் மற்றும் அரசியல் வெளிப்பாட்டின் அடிப்படையில் பல்கலைக்கழக நிர்வாகங்கள் மற்றும் தனிநபர்களின் நற்சான்றிதழ்களில் அரசாங்கம் தலையிட்டது.

தனிப்பட்ட சட்டத்தரணியாகப் பணியாற்றுவதைத் தடுக்கும் வகையில் 2019ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழகம் எடுத்த தீர்மானத்துக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் வகையில், யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியரும் சட்டத் திணைக்களத்தின் தலைவருமான குமாரவடிவேல் குருபரன் (தமிழ் வழக்குரைஞர் குழுவின் நிறுவனரும், முன்னாள் பணிப்பாளருமாவார்) ஜூலை 16ஆம் திகதி பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து இராஜினாமாச் செய்தார். பல்கலைக்கழக பதவியை வகித்துக்கொண்டு தனிப்பட்ட ரீதியில் சட்டத்தரணியாகப் பணியாற்றுவது தடுக்கப்பட வேண்டும் என பல்கலைக்கழக ஆட்சிக்குழுவினால் பரிந்துரைக்கப்பட்டு இராணுவத் தலைமையகத்திலிருந்து பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதம் 2019 ஓகஸ்டில் கசிந்திருந்தது. 1996ஆம் ஆண்டு நாவற்குளி ஆட்கொணர்வு வழக்கில், இராணுவத்தினரின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தபோது காணாமல்போன 24 தமிழ் இளைஞர்களின் குடும்பங்கள் சார்பில் அவர் பணியாற்றியமை இந்தக் கடிதத்தில் விசேடமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. “எனது பார்வையில் பேரவையின் முடிவானது, இந்தப் பல்கலைக்கழகம் அதன் கல்விசார் ஊழியர்களின் நலனுக்காகவும், அவர்களின் கல்விச் சுதந்திரத்திற்காகவும் நம்பி வைத்திருக்கும் தன்னாட்சியின் கீழ்த்தரமான சரணாகதியை உருவாக்குகிறது” என குருபரன் தனது இராஜினாமாக் கடிதத்தில் எழுதியிருந்தார்.

ஆ. அமைதியாக ஒன்று கூடுதல் மற்றும் ஒருங்கிணைவதற்கான சுதந்திரம்

அமைதியான முறையில் ஒன்று கூடுதல் அல்லது ஒருங்கிணைவதற்கான சுதந்திரம் சட்டத்தின் ஊடாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. இருந்தபோதும் சில சந்தர்ப்பங்களில் அரசாங்கம் இதனைக் கட்டுப்படுத்தியுள்ளது.

அமைதியாக ஒன்று கூடுவதற்கான சுதந்திரம்

அமைதியான முறையில் ஒன்று கூடுவதற்கு சட்டம் அனுமதி வழங்கியுள்ளபோதும், இந்த சுதந்திரங்கள் சில கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டன. மதங்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமை, தேசிய பாதுகாப்பு, பொது சட்டம் அல்லது பொது மக்களின் சுகாதாரம் அல்லது நீதிநெறி போன்றவற்றை பாதிக்கும் வகையில் இடம்பெறக்கூடிய ஒன்றுகூடல்களை அரசியலமைப்பு மட்டுப்படுத்துகிறது. ஏனையவர்களின் சுதந்திரத்துக்கு மதிப்பளித்தல் அல்லது ஜனநாயக சமூகத்தின் பொதுநலனைக் கருத்தில் கொண்டும் ஒன்று கூடுவதற்கான சுதந்திரம் மட்டுப்படுத்தப்படலாம். பொலிஸ் சட்டத்தின் 77 (1) பிரிவின் கீழ் ஆர்ப்பாட்டமொன்றை நடத்துவதாயின் உள்ளூர் பொலிஸிடம் அனுமதி பெறவேண்டும்.

கொவிட்-19 தொற்றைக் கருத்தில் கொண்டு மக்களின் சுதந்திரமான நடமாட்டத்தை மட்டுப்படுத்தும் வகையில் அரசாங்கம் நாடளாவிய ரீதியில் ஊடரங்குச்சட்டத்தை அமுல்படுத்தியது. அரசுக்கு ஆதரவான பேரணிகள் தடையின்றி நடத்தப்பட்டாலும், எதிரணியின் பேரணிகளைத் தடுப்பதற்கு சில சந்தர்ப்பங்களில் கொவிட்-19 சுகாதார விதிமுறைகள் அதிகாரிகளினால் பயன்படுத்தப்பட்டதாக சிவில் சமூக மற்றும் அரசியல் தலைவர்கள் தெரிவித்தனர். அதேபோன்று, நீதிபதிகளின் இடைக்கால உத்தரவின் பேரில் அடிக்கடி செயற்படும் பொலிஸார், காணாமல் போனவர்களின் குடும்பங்கள், அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட போராட்டங்களைக் கொவிட்-19 விதிமுறைகளைக் காரணம் காட்டி பல முறை தடைசெய்ய முயன்றனர்.

பொதுச் சுகாதார சமூக இடைவெளி ஒழுங்குவிதிகளைக் கடைப்பிடித்து 2009ஆம் ஆண்டு யுத்தம் முடிவடைந்தபோது உயிரிழந்தவர்களை மே 18ஆம் திகதி தமிழர்கள் முல்லைத்தீவில்

நினைவுகூர்ந்தனர். பொதுமக்களை நினைவுகூர்வதற்கு அரசாங்கம் அனுமதித்த போதிலும், விடுதலைப் புலிகளை நினைவுகூர்பவர்களுக்கு ஏற்படும் விளைவுகள் குறித்து எச்சரித்தது. யுத்தத்தில் உயிரிழந்தவர்களை நினைவுகூர்வதற்கு அனைவருக்கும் உரிமை உள்ளது இருந்தபோதும் நினைவுரல் நிகழ்வுகள் காண்காணிக்கப்படும் என பாதுகாப்புப் படைகளின் பிரதானியும், இராணுவத் தளபதியுமான லெப்டினட் ஜெனரல் சவேந்திர சில்வா கூறியதாக ஊடகங்கள் அறிக்கையிட்டுள்ளன. யுத்தத்தில் உயிரிழந்தவர்களின் 150 குடும்பங்கள் உள்ளடங்கலானவர்களின் பங்குபற்றலுடன் முல்லைத்தீவு முள்ளிவாய்க்கால் நினைவுத்தூபிக்கு அருகில் பாரிய நிகழ்வு நடைபெற்றதாக உள்ளூர் அரசியல் தலைவர்கள் கூறினர். பாதுகாப்புப் படையினரின் பிரசன்னம் அதிகமாக இருந்தபோதும் நினைவுகூறல் நிகழ்வுக்கு அவர்கள் குழப்பம் விளைவிக்கவில்லையென ஏற்பாட்டாளர்கள் தெரிவித்தனர்.

நினைவுகூறல் நிகழ்வைத் தடைசெய்யுமாறு பொலிஸார் விடுத்த வேண்டுகோளை யாழ்ப்பாணம் மஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றம் மே 17ஆம் திகதி நிராகரித்திருந்ததுடன், சுகாதார விதிமுறைகளைப் பின்பற்றும் வரையில் நிகழ்வுகளுக்கு அனுமதி வழங்கியது. இருந்தபோதும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு உதயன் பத்திரிகையுடன் இணைந்து திட்டமிட்டிருந்த நிகழ்வு மற்றும் தமிழ் தேசிய மக்கள் முன்னணி திட்டமிட்டிருந்த நிகழ்வு ஆகிய இரு குறிப்பிட்ட நிகழ்வுகளை மட்டும் பொலிஸாரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க நீதிமன்றம் தடைசெய்தது. மேலதிகமாக வடமாகாணத்தின் முன்னாள் முதலமைச்சர் க.வி.விக்னேஸ்வரன் மற்றும் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான சார்ள்ஸ் நிர்மலநாதன், எஸ்.சிநிதரன் மற்றும் டி.சித்தார்த்தன் ஆகியோரை முல்லைத்தீவு நிகழ்வில் பங்கெடுக்கவிடாது இராணுவ அதிகாரிகள் தடுத்ததுடன், பொதுச் சுகாதார நடவடிக்கையாக எந்தவொரு நபர்கள் மாவட்ட எல்லைகளைத் தாண்டக் கூடாது எனக் கூறி அவர்களுக்குத் தடை ஏற்படுத்தப்பட்டது.

பல்வேறு நிகழ்வுகள் அமைதியான முறையில் நடத்தப்பட்டிருந்தபோதும், யுத்தத்தில் உயிரிழந்தவர்களை மே 18ஆம் திகதி நினைவுகூற தமிழர்கள் அனுமதிக்கப்படாத சில சம்பவங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. இராணுவத்தினர் தகாத வார்த்தைகளால் தூஷித்து, உயிரிழந்த தமது உறவுகளுக்காக வேண்டி பிரார்த்தனை செய்ய இந்து ஆலயத்துக்குள் செல்ல அனுமதிக்கவில்லையென கீரிமலை நினைவுகூர்தல் நிகழ்வுக்குச் சென்றவர்கள் கூறியதாக ஊடகத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. “பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு நினைவுச் சின்னங்கள் மற்றும் நினைவு தூபிகளுக்குச் செல்ல அனுமதி வழங்கப்படவில்லையென்றும், அவற்றில் சில வேண்டுமென்றே அழிக்கப்பட்டுள்ளதுடன், உயிரிழந்த விடுதலைப் புலிகளை நினைவுகூர்வதற்கான தடை மேலும் நீடிக்கிறது” என இந்த வருடம் ஐ.நா மனித உரிமைகள் பேரவையின் விசேட அறிக்கையாளர் தெரிவித்தார்.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் முன்னாள் யாழ் அரசியல் தலைவர் ஆர்.பார்த்தீபன் அல்லது திலீபனை நினைவுகூர்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட நிகழ்வுக்கு செப்டெம்பர் 14ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணம் மற்றும் மட்டக்களப்பு மஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றங்கள் தடைவித்தன. யாழ் மேயர், தமிழ் அரசியல் கட்சிகளின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் காணாமல் போனவர்களின் குடும்பங்கள் என்ற செயற்பாட்டுக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் உள்ளிட்ட 20 பேரின் பெயர்களுக்கும் தடைவிதித்து நீதிமன்ற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தது. கொவிட்-19 அச்சுறுத்தல், தடை செய்யப்பட்ட அமைப்பை நினைவுகூர்வதைத் தடுக்கும் சட்டங்கள் மற்றும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் மீண்டும் புத்துயிர் பெற்றுவிடுவார்கள் போன்றவை தடைக்கான காரணங்களாக பொலிஸாரால் நீதிமன்றத்துக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டன.

பொதுமக்கள் ஒன்று கூடுவதற்கான கொவிட்-19 மட்டுப்பாடுகள் மற்றும் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டம் என்பவற்றைக் காரணம் காட்டி நவம்பர் 27ஆம் திகதி மாவீரர் நாள் நினைவுகூர்தல் நிகழ்வுகளுக்குப் பொலிஸார் நீதிமன்றத்தின் ஊடாகத் தொடர்ச்சியான தடையுத்தரவுகளைப் பெற்றுக்கொண்டனர். பாதுகாப்புப் படையினரின் பிரசன்னம் அதிகரித்திருந்ததுடன், வீட்டுச் சுவர்களைப் பார்த்தவாறு இராணுவத்தினர் மோட்டார் சைக்கிள்களில் உலாவியதுடன், நவம்பர் 26, நவம்பர் 27ஆம் திகதிகளில் (உயிரிழந்த தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனின் பிறந்ததினம்) தனிப்பட்ட ரீதியில் நினைவுகூர்தல் நிகழ்வுகள் நடத்தப்படுகின்றனவா எனப் பார்க்கும் நோக்கில் அறிவித்தல் இன்றி வீடுகளுக்குள் தேடுதல்களை நடத்தியதாக வடமாகாணத்தின் கண்காணிப்பாளர்கள் கூறினர். விதலைப் புலிகளைப் புகழ்ந்து சமூக ஊடகத் தளங்களில் பதிவுகளை இட்ட மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த சுயாதீன ஊடகவியலாளர் ஒருவர் உட்பட 23 பேரைப் பொலிஸார் கைதுசெய்திருப்பதாக சிவில் சமூகத் தொடர்புத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. நீதிமன்றத்தின் கட்டளையை மீறி நினைவுகூர்ந்தமை மற்றும் இனரீதியான பதற்றத்தை ஏற்படுத்தியமைக்காக யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த கத்தோலிக்க மதகுரு ஒருவர் கைதுசெய்யப்பட்டதாக பொலிஸ் பேச்சாளர் தெரிவித்தார். யாழ்ப்பாண மஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றம் இவரை நவம்பர் 28ஆம் திகதி பிணையில் விடுவித்தது.

வெளிநாடுகளிலும், இலங்கையிலும் இடம்பெறும் பொலிஸாரின் அட்டுழியத்தை எதிர்த்து கொழும்பில் நடைபெற்ற ஆர்ப்பாட்டத்தில் 50 பேரை ஜூன் 09ஆம் திகதி பொலிஸார் கைதுசெய்தனர். ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களைப் பொலிஸார் மோசமாக நடத்தியமை பாரம்பரிய மற்றும் சமூக ஊடகங்களில் விமர்சிக்கப்பட்டதுடன், பெண் ஒருவரைப் பொலிஸார் தலையால் முட்டி வாகனத்தில் ஏற்றும் வீடியோ ஒன்று வெளியாகியிருந்தது. போராட்டக்காரர்களின் கைது குறித்து விசாரித்தபோது சட்டத்தரணி ஸ்வஸ்திகா அருவிங்கத்தை அதிகாரிகள் ஜூன் 10ஆம் திகதி கைது செய்தனர். போராட்டத்தைத் தடைசெய்யும் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவை மீறியதாகவும், கொவிட்-19 தனிமைப்படுத்தல் விதிமுறைகளை மீறியதாகவும் அவர் மீது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டதுடன், அன்றையதினமே அவர் பிணையில் விடுவிக்கப்பட்டார். வருட முடிவில் இந்த வழக்கு நிலுவையில் உள்ளது.

ஒருங்கிணைவதற்கான சுதந்திரம்

ஒருங்கிணைவதற்கான சுதந்திரத்தை சட்டம் வழங்குகின்றபோதும், அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள், தடைசெய்யப்பட்ட அமைப்புக்களின் உறுப்புரிமை அல்லது குற்றச் செயல்களுடன் தொடர்புடைய அமைப்புக்களுக்கு மட்டுப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. சில கிறிஸ்தவ குழுக்கள் மற்றும் தேவாலயங்கள் தாம் “அங்கீகாரம் இல்லாமல் ஒன்று கூடுகின்றனர்” எனக் கூறி, மத செயற்பாடுகளை முடிவுக்குக் கொண்டுவருமாறு சில அதிகாரிகள் அழுத்தம் கொடுப்பதாக தெரிவித்துள்ளன. அரசாங்கத்தில் பதிவுசெய்யப்படவில்லையெனக் கூறி தடைவிதிப்பதற்கு அதிகாரிகள் முயற்சிப்பதாகவும் அந்த கிறிஸ்தவ குழுக்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

இந்த வருடத்தில் சிவில் சமூக அமைப்புக்கள், மனித உரிமை பாதுகாவலர்கள் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பங்கள் கண்காணிக்கப்பட்டு வந்ததாகவும், அரசு பாதுகாப்புச் சேவையில் உள்ளவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் விஜயம் செய்து, அமைப்புக்களில் பணியாற்றுவவர்கள், நிதி மற்றும் ஏனைய விடயங்கள் பற்றி அவர்கள் கேள்விகளைக் கேட்டு தொல்லை கொடுத்து வந்ததாகவும் சிவில் சமூகம் கூறுகிறது. அரசு பாதுகாப்பு சேவையைச் சேர்ந்தவர்கள் என நம்பப்படும் அடையாளம் தெரியாத நபர்கள் அழைப்புக்களை ஏற்படுத்தி, அச்சுறுத்தல் விடுப்பதுடன், பயங்கரவாதத்துக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குவதாக

குற்றஞ்சாட்டுவதாகவும் அல்லது நடவடிக்கைகள் கண்காணிக்கப்படும் எனக் கூறுவதாகவும் மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்கள் குறிப்பிட்டனர்.

அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் நிதிகளைக் கண்காணிப்பது உள்ளடங்கலாக அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகளைக் கண்காணிக்கும் பணியை பாதுகாப்பு அமைச்சே கையாழுகிறது. “பொதுத் தேர்தலுக்குப் பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட புதிய அரசாங்கத்தின் கீழ் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மீது விசேட கவனம் செலுத்தப்படும், குறிப்பாக அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களுக்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து எவ்வாறு பணம் மற்றும் நன்கொடைகள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன, சர்வதேச அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகள் அவதானிக்கப்படும்” என ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ ஜுலை மாதம் அறிவித்தார். அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் நிதிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும், கடந்த அரசாங்கத்தின் கீழ் பதிவுசெய்யப்பட்ட அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களை விசாரிப்பதற்குமான திட்டங்களை தேசிய பாதுகாப்புத் தொடர்பான துறைசார் கண்காணிப்புக் குழு பெப்ரவரி மாதம் அறிவித்தது. புதிய, மேலதிக பணிச்சுமையைக் கொண்ட மற்றும் மாவட்ட, மாகாண மட்டத்திலான அனைத்து திட்டங்களின் செயற்பாடுகள் குறித்த மாதாந்த அறிக்கைகள், நிதி மற்றும் பயனாளிகள் குறித்த அறிக்கைகள் உள்ளடங்கலாக தேவையற்ற அறிக்கையிடல்கள் மேற்கொள்ள வேண்டியிருப்பதாக அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் கூறுகின்றன. பொலிஸ் பயங்கரவாதத் தடுப்புப் புலனாய்வுப் பிரிவின் அதிகாரிகள் தமது அலுவலகங்களுக்கு வந்து அல்லது அழைப்பை ஏற்படுத்தி திட்ட நிதி தொடர்பான நீண்ட விசாரணைகளை மேற்கொண்டதுடன், சில சமயங்களில் மீண்டும் மீண்டும் விசாரணைகளுக்கு அழைத்ததாக வெளிநாட்டு நிதியைப் பெறும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் தெரிவித்தன. இலங்கை மத்திய வங்கியின் பயங்கரவாத எதிர்ப்பு நிதியுதவி மற்றும் பணமோசடி விதிமுறைகளுக்கு அமைய பொலிஸ் பயங்கரவாதத் தடுப்புப் புலனாய்வுப் பிரிவு உருவானது என்றும், இதுவே அத்தகைய விசாரணை நடத்துவதற்கு சரியான சட்டபூர்வமான அமைப்பு என்றும் அரசாங்கத்தின் அரசசார்பற்ற நிறுவன செயலக அதிகாரிகள் விளக்கமளித்தனர். சில தனிநபர்கள் மற்றும் வணிகங்களும் இவ்வாறான விசாரணைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளன. அரசசார்பற்ற நிறுவனத்தின் திட்டங்கள் மற்றும் அதன் உள்ளூர் அதிகாரிகள் பற்றிய விபரங்களை வழங்காவிட்டால் தமது கணக்குகளில் உள்ள நிதியை விடுவிப்பதற்கு தமது வங்கிகள் மறுப்புத் தெரிவித்ததாக சில அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் தெரிவித்தன. மனித உரிமைகள் தொடர்பான அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் விசாரணைகளுக்கு உட்பட்டிருந்தால் அவற்றின் வெளிநாட்டுப் பணியாளர்களுக்கான விசா அனுமதி புதிப்பிப்பது மறுக்கப்பட்டுள்ளது.

இ.மத சுதந்திரம்

இராஜாங்கத் திணைக்களத்தின் ‘சர்வதேச மத சுதந்திர அறிக்கையை www.state.gov/religiousfreedomreport/ என்ற இணையத் தொடர்பில் பார்க்கவும்.

ஈ.நடமாடும் சுதந்திரம்

உள்நாட்டில் நடமாடுவது, வெளிநாட்டுப் பயணங்கள், குடிபெயர்வுகள், நாடுதிரும்புதல்கள் போன்றவற்றுக்கான சுதந்திரம் சட்டத்தின் ஊடாக வழங்கப்பட்டிருப்பதுடன், பொதுவாக இந்த உரிமைகளை அரசாங்கம் மதித்து வருகிறது. உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தவர்கள், அகதிகள், மீளத்திரும்பும் அகதிகள், நாடற்றவர்கள் மற்றும் கவனத்தில்கொள்ளவேண்டிய ஏனையவர்களை அகதிகளுக்கான ஐ.நா மனித உரிமைகள் ஆணையாளர் அலுவலகம் மற்றும் ஏனையமனித நேய அமைப்புகளுடன் இணைந்து பாதுகாப்பு வழங்குவதில் அரசாங்கம் ஒத்துழைப்பு வழங்கி

வருகிறது. அரசாங்கத்தின் கொவிட்-19 பதிலிறுப்பு நடவடிக்கையாக, தமிழர்கள் வாழும் வடக்கில் ஏராளமான இராணுவச் சோதனைச் சாவடிகள் உட்பட இராணுவப் பிரசன்னம் அதிகரிப்பதை மனித உரிமை அமைப்புகள் விவரித்துள்ளன.

உ. உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தவர்களின் நிலைமை மற்றும் அவர்களை நடத்தும்முறை

2009ஆம் ஆண்டு முடிவடைந்த சிவில் யுத்தத்தினால் அரசாங்கம் மற்றும் எல்.ரி.ரி.ஈயினரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பலவந்தமான இடம்பெயர்வுகள் குறிப்பாக தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் மக்கள் உள்ளடங்கலாக பரந்துபட்ட நீண்டகாலமான இடம்பெயர்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. முன்னாள் தேசிய கொள்கைகள், பொருளாதார விவகார, மீள்குடியேற்ற புனர்வாழ்வு, வடமாகாண அபிவிருத்தி மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சை ராஜபக்ஷ அரசாங்கம் கிராமிய வீடமைப்பு மற்றும் கட்டுமான மற்றும் நிர்மானப் பொருட்கள் கைத்தொழில் இராஜாங்க அமைச்சின் கீழ் கொண்டுவந்தது. இருந்தபோதும் உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தவர்களின் எண்ணிக்கை அல்லது மீள்குடியமர்த்துவதற்கான புதிய முயற்சிகளில் எந்த மாற்றமும் பதிவாகவில்லை. வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, மன்னார் மற்றும் மட்டக்களப்பு ஆகிய மாவட்டங்களிலேயே பெரும்பலான இடம்பெயர்ந்தவர்கள் தொடர்ந்தும் வசித்து வருகின்றனர். உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தவர்களுக்கு நடமாடுவதற்கு முழுமையான சுதந்திரம் காணப்படுகின்றபோதும், நிலக்கண்ணிவெடிகள் அகற்றப்படாமை, உயர்பாதுகாப்பு வலயத்தினால் விதிக்கப்பட்டுள்ள கட்டுப்பாடுகள், போதிய பொருளாதார வாய்ப்புக்கள் இன்மை, அடிப்படையான பொதுச் சேவைகளை நாட முடியாமை, காணி உரிமைப் பத்திரங்களை உறுதிப்படுத்துவதற்கான ஆவணங்கள் இல்லாமை, காணி உரிமைகளை உறுதிப்படுத்தத் தேவையான அரசாங்கத்தின் ஒழுங்குவிதிகள் இல்லாமை மற்றும் ஏனைய போர் தொடர்பான காரணங்கள் இதற்குப் பிரதானமாக அமைகின்றன.

ஊ. அகதிகளின் பாதுகாப்பு

உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தவர்கள், அகதிகள், நாடு திரும்பிய அகதிகள், நாடு அற்றவர்கள் மற்றும் அக்கறையுள்ள ஏனைய நபர்களைப் பாதுகாப்பதற்கும், உதவிகளை வழங்குவதற்கும் அரசாங்கமானது அகதிகளுக்கான ஐக்கிய நாடுகள் உயர்ஸ்தானிகர் அலுவலகம் மற்றும் ஏனைய மனிதநேய அமைப்புகளுடன் இணைந்து செயற்படுகிறது.

குடிபெயர்ந்தவர்கள், அகதிகள் மற்றும் நாடற்றவர்களின் துஷ்பிரயோகம் : கொவிட்-19 பயத்தைத் தடுப்பதற்காக அகதிகள் மற்றும் புகலிடக் கோரிக்கையாளர்கள் தமது சமூகத்தின் கண்காணிப்பிலேயே வைக்கப்பட்டிருந்ததாக மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். கொவிட்-19ற்காக விமானநிலையம் மூடப்பட்டதன் காரணமாக மார்ச் 18ஆம் திகதிக்குப் பின்னர் புதிய அகதிகள் அல்லது புகலிடக்கோரிக்கையாளர்கள் எவரும் வரவில்லை.

புகலிடக்கோரிக்கைக்கான அணுகல் : புகலிடக்கோரிக்கை அல்லது அகதி அந்தஸ்து வழங்க சட்டம் இடமளிக்கவில்லை. 2005ஆம் ஆண்டு செய்துகொள்ளப்பட்ட புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் அகதிகள் குறித்த பதிவுகளை மேற்கொள்ளவும், அவர்களின் நிலைமையை நிர்ணயம் செய்வதற்கு அகதிகளுக்கான ஐ.நா ஆணையாளர் அலுவலகம் நாட்டில் செயற்படுவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டில் உள்ள அகதிகளுக்கான உணவு, தங்குமிடம் மற்றும் கல்வி என்பவற்றை வழங்குவதற்கும், மூன்றாவது நாட்டில் அவர்களை மீள்குடியேற்றுவதற்கும் அகதிகளுக்கான ஐ.நா ஆணையாளர் அலுவலகத்திலேயே அரசாங்கம்

தங்கியுள்ளது. அதேநேரம், புகலிடக்கோரிக்கையாளர்கள் தமது அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு அரசாங்கத்தின் நிறுவனங்களின் ஒத்துழைப்பிலேயே தங்கியிருக்கவேண்டியுள்ளது.

அடிப்படை சேவைகளுக்கான அணுகல் : அகதிகள் மற்றும் புகலிடக்கோரிக்கையாளர்கள் பணியாற்றுவதற்கோ அல்லது அரசாங்க பாடசாலை முறையில் இணைந்து கொள்வதற்கோ சட்டம் இடமளிக்காது. இருந்தபோதும் பலர் முறைசாரா விதத்தில் பணிபுரிகின்றனர். அகதிகளுக்கான ஐக்கிய நாடுகள் ஆணையாளர் அலுவலகத்தில் பதிவுசெய்துகொண்ட புகலிடக் கோரிக்கையாளர்களுக்கு அரசாங்க வைத்தியசாலைகளில் இலவச சுகாதார உதவிகளைப் பெறமுடியும்.

பகுதி 3. அரசியல் செயற்பாட்டில் பங்கெடுப்பதற்கான சுதந்திரம்

சகலருக்கும் சமமான வாக்குரிமை என்ற சர்வதேச தர அடிப்படையில் சுதந்திரமான தேர்தலில் இரகசியமான வாக்குச்சீட்டின் மூலம் தமக்கான அரசாங்கத்தைத் தெரிவுசெய்வதற்கான வாய்ப்பை அரசியலமைப்பு அனைத்து பிரஜைகளுக்கும் வழங்குகிறது.

தேர்தல் மற்றும் அரசியல் பங்கெடுப்பு

அண்மைய தேர்தல்கள் : ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ மார்ச் மாதத்தில் பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்ததுடன், ஏப்ரல் மாதத்தில் தேர்தலை அறிவித்தார். நிலவும் கொவிட்-19 சூழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு தேர்தல்கள் ஆணைக்குழு இரண்டு தடவைகள் தேர்தலை ஒத்திவைத்தது. இது எதிர்க்கட்சியின் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்ட சட்டவாக்கம் இன்றி ஐந்து மாதங்கள் ஜனாதிபதி ஆட்சி செய்ய இடமளித்தது. பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டமையை சாவலுக்கு உட்படுத்தி தாக்கல் செய்யப்பட்ட ஏழு மனுக்களையும் ஜூன் 02ஆம் திகதி உயர் நீதிமன்றம் ஏகமனதாகத் தள்ளுபடி செய்தது. கொவிட்-19 தொற்றுநோய் காரணமாக ஐந்து மாதங்கள் காலதாமதமடைந்த தேர்தல் ஓகஸ்ட் 05ஆம் திகதி நடத்தப்படும் எனத் தேர்தல்கள் ஆணைக்குழுவினால் ஜூன் 10ஆம் திகதி அறிவிக்கப்பட்டது.

ஓகஸ்ட் 05ஆம் திகதி பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடத்தப்பட்டது. ஆளும் ஸ்ரீலங்கா பொதுஜன பெரமுனை 59 வீதமான வாக்குகளை அல்லது 145 ஆசனங்களை அதாவது மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மைக்கு (150) அண்மித்ததாக ஆசனங்களைப் பெற்றது. ஸ்ரீலங்கா பொதுஜன பெரமுனவின் கீழ் அரசுக்கு ஆதரவான கட்சிகள் சுதந்திரமாகப் போட்டியிட்டதுடன், ஸ்ரீலங்கா பொதுஜன பெரமுன தலைமையிலான இலங்கை மக்கள் சுதந்திர முன்னணியுடன் கூட்டணியமைத்திருந்தது. 23.9 வீதமான வாக்குகள் மற்றும் 54 ஆசனங்களுடன் ஐக்கிய மக்கள் சக்தி இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது. இலங்கையின் முதலாவது அரசியல் கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி 2.61 வாக்குகளை வெற்றிகொண்டது. பாராளுமன்றத் தேர்தலானது சில விதிமீறல்கள் குறித்த முறைப்பாடுகளுடன், வன்முறைகள் இன்றி அமைதியான முறையில் நடத்தப்பட்டதுடன், பொது சுகாதார வழிகாட்டல்கள் வாக்காளர்களினால் பெருமளவில் பின்பற்றப்பட்டன.

கொவிட்-19 பயணக் கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் பொதுச் சுகாதார வழிகாட்டிகள் சர்வதேச கண்காணிப்பாளர்களைத் தடுத்ததுடன், உள்ளூர் தேர்தல் கண்காணிப்புக்களையும் மட்டுப்படுத்தின. தேர்தல் பெருமளவில் சுதந்திரமாகவும், நேர்மையானதாகவும் நடைபெற்றதாகக் கருதப்பட்டதுடன், வாக்காளர்கள் மிரட்டப்பட்டமை குறித்து சில சம்பவங்கள் பதிவானதாக சிவில் சமூகம் மற்றும் சில கண்காணிப்பு அமைப்புகள் கூறின.

அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் அரசியல் பங்களிப்பு : பயங்கரவாதத்துடன் தொடர்புபட்டார்கள் எனக் கூறித் தடைசெய்யப்பட்டவர்கள் தவிர வேறு எந்த அரசியல் கட்சியும் தேர்தலில் பங்கெடுப்பதற்கு தடைவிதிக்கப்பட்டதாக எந்தவொரு முறைப்பாடும் இல்லை.

பெண்கள் மற்றும் சிறுபான்மையினரின் பங்கெடுப்பு : அரசியல் செயற்பாடுகளில் பெண்கள் மற்றும் சிறுபான்மையினர் பங்கெடுப்பதற்கு சட்டத்தில் எந்தவிதமான கட்டுப்பாடுகளும் இல்லை என்பதுடன் அவர்கள் பங்கெடுக்கின்றனர். ஓகஸ்ட்டில் பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடத்தப்பட முன்னர் பெண்கள் மற்றும் சிறுபான்மைக் குழுக்கள் தொந்தரவுகளுக்கு உள்ளானதாகக் கூறப்படுகிறது. வாக்காளர்களில் பெண்கள் பெரும்பான்மையாக இருந்தாலும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டவாக்க உறுப்பினர்களில் 5 சதவீதம் மட்டுமே பெண்களாகும்.

பகுதி 4. ஊழல் மற்றும் அரசாங்கத்தில் வெளிப்படைத் தன்மையின்மை

ஊழலில் ஈடுபடும் அதிகாரிகளுக்கு குற்றவியல் தண்டனை வழங்குவதற்கு சட்டம் இடமளிக்கிறது. எனினும் அரசாங்கம் இச்சட்டத்தை வினைத்திறனாக நடைமுறைப்படுத்துவதில்லை, ஊழலில் ஈடுபட்ட அதிகாரிகள் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்கின்றனர். வருடத்தில் அரசாங்கத்தில் இடம்பெற்ற மோசடிகள் குறித்து முறையிடப்பட்டுள்ளன. எவ்வாறாயினும், தொடரப்பட்ட அந்த வழக்குகள், லஞ்சம் பெற்றதாக சமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டில் கீழ்மட்ட அதிகாரிகள் மற்றும் காவல்துறை அதிகாரிகள் மீது கவனம் செலுத்தியது.

ஊழல் : ஊழல் என்பது தொடர்ந்தும் நீடிக்கும் பிரச்சினையாகவுள்ளதுடன், அரசாங்கத்தின் உயர்மட்டத்திலும் இது இடம்பெறுகிறது. சர்வதேச நிறுவனங்கள் சங்க அனுமதி முதல் அரசாங்க கொள்முதல் வரையிலான விடயங்களில் லஞ்சம் கோருவதாக அடிக்கடி புகார் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

போதைப்பொருள் வியாபாரிகளுக்கு உதவும் வகையில் பாரிய தரகுப்பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு போதைப் பொருட்களை ஏற்றிச் சென்ற மற்றும் விநியோகித்த பொலிஸ் போதைப் பொருள் ஒழிப்புப் பிரிவைச் சேர்ந்த 18 பேர் அதிகாரிகளால் கைதுசெய்யப்பட்டனர். இந்தக் கைதுகளைத் தொடர்ந்து பொலிஸ் திணைக்களத்தில் கூர்திறன் மிக்க பகுதிகளில் உள்ள அதிகாரிகளைக் கண்காணிப்பதற்கு புதிய பிரிவொன்றை அமைப்பது தொடர்பில் யோசனையொன்றைச் சமர்ப்பிக்குமாறு தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு, பதில் பொலிஸ்மா அதிபரிடம் கோரிக்கை விடுத்தது. முக்கியமான பதவிகளில் உள்ள அதிகாரிகளின் வங்கிக் கணக்குகள் மற்றும் சொத்து அறிக்கைகள் என்பவற்றை புதிய பிரிவு கண்காணிக்க வேண்டும் எனப் பொலிஸ் ஆணைக்குழு பணிப்புரை விடுத்துள்ளது.

நிதி வெளிப்படுத்தல்கள் : பாராளுமன்ற, உள்ளூராட்சி, மாகாணசபை மற்றும் ஜனாதிபதித் தேர்தல்களில் போட்டியிடும் சகல வேட்பாளர்களும் தமது சொத்துக்கள் மற்றும் பொறுப்புக்களை பாராளுமன்ற சபாநாயகரிடம் அறிவிக்க வேண்டும் என சட்டம் கோருகிறது. இருந்தபோதும் பாராளுமன்ற தேர்தலில் போட்டியிட்ட சகல வேட்பாளர்களும் தமது நிதி அறிக்கைகளை சபாநாயகரிடம் கையளிக்கவில்லை என்பதுடன், அதிகாரிகள் இதனை வலியுறுத்தவுமில்லை. சட்டத்துக்கு அமைய கட்டணமொன்றை செலுத்தி தெரிவுசெய்யப்பட்டவர்களின் சொத்துக்கள் மற்றும் பொறுப்புக்களை பொதுமக்கள் அறிந்துகொள்ள முடியும்.

பகுதி 5. மனித உரிமை துஷ்பிரயோகங்கள் தொடர்பில் சர்வதேச மற்றும் அரசாங்கப் பற்ற நிறுவனங்களின் விசாரணைகள் பற்றிய அரசாங்கத்தின் அணுகுமுறை

உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேச மனித உரிமைக் குழுக்கள், மனித உரிமை வழக்குகள் குறித்து விசாரணைகளை நடத்தி தமது முடிவுகளை வெளியிட்டுள்ளன. அரசாங்க அதிகாரிகள் ஓரளவுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கியிருப்பதுடன், தமது நிலைப்பாடுகளையும் தெரிவித்துள்ளனர்.

ஐக்கிய நாடுகள் சபை மற்றும் ஏனைய சர்வதேச அமைப்புகள் : நீதி, பொறுப்புக் கூறல் மற்றும் இலங்கையின் நல்லிணக்க செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பது தொடர்பில் ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவை தொடர்ந்தும் பிரேரணைகளை நிறைவேற்றியுள்ளது.

1983-2009 ஆண்டு காலப்பகுதியில் இடம்பெற்ற உள்நாட்டுப் போரின் போது குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட இராணுவ மற்றும் பாதுகாப்புப் பணியாளர்களுக்கு எதிரான பொறுப்புக்கூறும் பொறிமுறையை ஐ.நா மனித உரிமைகள் பேரவை 2015ஆம் ஆண்டு ஐ.நா மனித உரிமைகள் பேரவை 30/1 பிரேரணை மூலம் கோரியது. இந்தப் பிரேரணைக்கு இலங்கை அரசாங்கம் வழங்கிய இணை அனுசரணையை மீள்பெற்றுக் கொள்வதாக வெளிவிவகார அமைச்சர் திணைவு குணவர்தன ஜெனீவாவில் அறிவித்தார். அரசாங்கத்துக்கு வழங்கப்பட்ட ஆணை மற்றும் இலங்கையின் அரசியலமைப்பின் அடிப்படையில் நல்லிணக்கம் மற்றும் பொறுப்புக்கூறல் மூலோபாயத்தை அரசாங்கம் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கும் என குணவர்தன தெரிவித்தார். இந்த வருடம் முடியும்வரை அதற்கான திட்டங்கள் இதுவும் முன்வைக்கப்படவில்லை.

தண்டனையிலிருந்து விடுபடுவதில் அரசாங்கத்தின் இயலாமை குறித்து பெப்ரவரி மாதம் கவலை வெளியிட்டிருந்த ஐ.நா மனித உரிமைகள் ஆணையாளர், இது மனித உரிமை மீறல்களில் மீண்டும் பின்னடைவுக்கு வழிவகுக்கும் என்று கூறினார். முந்தைய அரசாங்கம் வழங்கிய உறுதிமொழிகள் தலைகீழாக மாறக்கூடும் என்றும், இது நல்லிணக்கம் மற்றும் மனித உரிமைகள் மீதான முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கலாம் என்றும் அறிக்கை எச்சரித்தது. மனித உரிமைகள் பேரவையின் அமர்வுகளில் கலந்துகொள்வதற்காக ஜெனீவாவிற்குச் சென்ற மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டு, கண்காணிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டதுடன், அவர்களின் பயணங்களுக்கான நோக்கங்கள் பாதுகாப்புப் பிரிவினரால் கேள்விக்கு உட்படுத்தப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. “இலங்கைக்கு எதிரான உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு சதிகளை முறியடிப்போம்” என ஜூன் 28ஆம் திகதி பிரதமர் மஹிந்த ராஜபக்ஷ பிரசார உரையில் குறிப்பிட்டார். இவர் இராணுவ வீரர்களுக்கு எதிராக வழக்குகள் பதிவுசெய்யப்பட்டமை, ஐ.நா மனித உரிமைகள் பேரவையின் 30/1 தீர்மானம் மற்றும் அனைத்து நபர்களையும் பலவந்தமாக காணாமல் ஆக்குவதில் இருந்து பாதுகாப்பதற்கான சர்வதேச மாநாட்டில் 2018 இல் இலங்கை நுழைந்தமை போன்ற விடயங்களை விமர்சித்தார். கடந்த அரசாங்கத்தின் நல்லிணக்கம் மற்றும் போருக்குப் பின்னரான பொறுப்புக் கூறல் முயற்சிகள் நாட்டுக்கு எதிரான சதி என்றும், யுத்த வீரர்களைப் பழிவாங்கும் நடவடிக்கை என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

சிவில் சமூக அமைப்புகள், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் உரிமை மீறப்பட்டு பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பங்கள் தொடர்ச்சியாகக் கண்காணிக்கப்படுகின்றமை, துன்புறுத்தப்படுகின்றமை, பொலிஸ், புலனாய்வுப் பிரிவினர் மீண்டும் மீண்டும் விஜயம் செய்து ஐ.நா தொடர்பான செயற்பாடுகள், அமைப்புகளின் பணியாளர்கள் குறித்து விசாரிக்கின்றமை குறித்து ஐ.நா மனித உரிமைகளுக்கான உயர்ஸ்தானிகரின் அலுவலகம் தொடர்ந்தும் குற்றஞ்சாட்டுகள் கிடைத்திருப்பதாக செப்டெம்பர் 30ஆம் திகதி ஐக்கிய நாடுகள் செயலாளர் நாயகம் அன்டோனியோ குட்ரெஸ் தெரிவித்தார். வலுக்கட்டாயமாக அல்லது விருப்பமில்லாமல் காணாமல் போனோர் தொடர்பான செயற்குழு ஐ.நா மனித உரிமைகள் பேரவையின் 45வது கூட்டத்தொடரில் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் சிவில் சமூகத்தின் சீரழிந்து வரும் இடம் குறித்து

கவலை தெரிவித்ததுடன், சாட்சிகளை அச்சுறுத்தல், துன்புறுத்தல் அல்லது தவறாக நடத்துதல் ஆகியவற்றிலிருந்து பாதுகாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியது. காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களின் தலைவதியை நிலைநாட்டும் முயற்சியில் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் உரிமையை பாதுகாக்குமாறு அரசாங்கத்திடம் கோரிக்கை விடுத்தது.

அரசாங்கத்தின் மனித உரிமை அமைப்பு : மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பில் விசாரிப்பதற்கான சட்டபூர்வ தன்மையை இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவே கொண்டுள்ளது. இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவானது ஐந்து ஆணையாளர்களையும், விசாரணை, விழிப்புணர்வுட்டுவது, கண்காணிப்பது மற்றும் நிர்வாகம், நிதி போன்ற பிரிவுகளையும் உள்ளடக்கியதாகும். மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு பொது மக்களிடமிருந்து முறைப்பாடுகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் அதேநேரம், தானாக முன்வந்தும் விசாரணைகளை மேற்கொள்ளும். ஆணைக்குழு திருப்தியடையும் வகையில் குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்படுமாயின் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு நிதிரீதியான நஷ்டஈட்டைப் பரிந்துரைப்பதுடன், ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைக்காக அல்லது சட்டமா அதிபரினால் வழக்குத் தொடர்வதற்காக அல்லது இரண்டுக்காகவும் இந்த வழக்கு ஆற்றுப்படுத்தப்படும் சாட்சியங்கள் தொடர்பான தேவையை அரசாங்கம் பின்தொடரவிட்டால் அவ்வாறான செயற்பாடு தொடர்பில் அரசாங்கத்தை சாட்சி விசாரணைக்கு அழைக்க முடியும். அரசாங்கம் தமது கோரிக்கைக்கு இணங்கவில்லையாயின், சட்டமா அதிபர் திணைக்களம் அவமதித்தாக வழக்கு விசாரணையை நடத்த மேல் நீதிமன்றத்திற்கு இவ்விடயத்தை ஆற்றுப்படுத்தலாம் என்பதுடன், இதற்காக சிறைத்தண்டனை அல்லது அபராதம் விதிக்கப்படலாம். இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு சட்டரீதியாக பரந்துபட்ட அதிகாரங்கள் மற்றும் வளங்களைக் கொண்டிருப்பதுடன், எந்தவொரு நீதிமன்றத்திலோ சாட்சியாக அழைக்கப்படவோ அல்லது பணியைச் செய்தமைக்காக குற்றச்சாட்டப்படவோ முடியாது. மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு பொதுவாக சுதந்திரமாகவும், அரசாங்கத்தின் குறைந்த தலையீட்டுடனும் செயற்படும்.

இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவானது இலங்கையின் அமைதிகாக்கும் படையினர் தொடர்பில் கவனம் செலுத்தும் பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளது. அமைதி காக்கும் நடவடிக்கைகளில் இராணுவம் மற்றும் பொலிஸ் பங்கேற்பாளர்களைக் கண்காணிப்பது தொடர்பில் ஐக்கிய நாடுகள் சபை, இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு, பாதுகாப்பு அமைச்சு மற்றும் சட்டம் ஒழுங்கு அமைச்சு ஆகியவற்றுக்கிடையிலான புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் 2018ஆம் ஆண்டு இறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

பகுதி 6. வேற்றுமை, சமுதாய துஷ்பிரயோகம் மற்றும் ஆட்கடத்தல் வியாபாரம்

பெண்கள்

கற்பழிப்பு மற்றும் குடும்ப வன்முறைகள் : கற்பழிப்பு மற்றும் குடும்ப வன்முறைகளை சட்டம் தடுக்கின்றபோதும், சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவது பொருத்தமற்றதாகவுள்ளது. ஆண்கள் கற்பழிக்கப்படுவதை சட்டம் வெளிப்படையாக குற்றமாக கருதவில்லை, ஆனால் “கடுமையான பாலியல் துஷ்பிரயோகம்” எனக் குற்றமாக்கிறது. கற்பழிப்பு குற்றச்சாட்டுக்கு எழு முதல் 20 வருடங்கள் வரை சிறைத்தண்டனை பரிந்துரைக்கப்பட்டிருப்பதுடன், குறைந்தபட்சம் 200,000 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்படும் இது ஒரு சிறிய தொகையாகும். குடும்ப வன்முறைகளில் பாதிக்கப்படும் ஒருவர் ஒரு வருடத்துக்குப் பாதுகாப்புக்கான கட்டளை மற்றும் பராமரிப்புச் செலவைக் கோரமுடியும். தம்பதியர் சட்டரீதியாக பிரிந்துவாழ்ந்தால் மாத்திரமே திருமணம் சார்ந்த கற்பழிப்பை சட்டம் தடைசெய்கிறது.

பொலிஸ் மற்றும் சட்டத்துறையின் எதிர்ச்செயற்பாடுகள் போதியதாக இல்லையென பெண்கள் அமைப்புக்கள் குறிப்பிடுகின்றன. பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களுக்கு எதிரான துஷ்பிரயோகங்களைத் தடுக்கும் பொலிஸ் பிரிவினர் பாடசாலைகள் மற்றும் கிராம மட்டங்களில் விழிப்புணர்வு நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்து, பெண்கள் குடும்ப வன்முறைகள் குற்றிய முறைப்பாடுகளைச் செய்வதை ஊக்குவித்து வருகிறது. பொலிஸ் நிலையங்களில் பெண்கள் பிரிவுகள் அமைப்பது தொடர்ந்து வருகிறது. கற்பழிப்பு மற்றும் குடும்ப வன்முறைகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவ, சட்ட ரீதியான உதவி மற்றும் உளவளசிகிச்சைபோன்றவற்றை வழங்குவதற்கான நிலையங்கள் நாடு முழுவதிலும் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுவதுடன், அவற்றுக்குப் நிதியுதவியும் குறைவாகவே காணப்படுகிறது.

பெண்கள் பிறஉறுப்பு உருச்சிதைவுகள்/நீக்கல்கள் (FGM/C) : பெண் பிறஉறுப்புக்களில் சிதைவுகளை ஏற்படுத்துவது இலங்கை முஸ்லிம்கள் வரலாற்று ரீதியாகப் பின்பற்றிவரும் நடைமுறையாக உள்ளது. ஊடகங்கள் இது குறித்து கவனம் செலுத்தும் வரை அண்மைக் காலம் வரையிலும் இது வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. நாட்டில் இடம்பெறும் பெண்கள் பிறஉறுப்பு உருச்சிதைவுகள்/நீக்கல்களின் தற்போதைய நிலைமைகள் தொடர்பிலான புள்ளிவிபரங்கள் எதுவும் இல்லை என்பதுடன், இது பெரியளவில் இடம்பெறாதபோதும் இதற்கு எதிராக சட்டங்களும் இல்லை. பெரும்பாலும் முஸ்லிம் பெண்கள் தலைமையிலான பல்வேறு சிவில் சமூகக் குழுக்கள் இதற்கு எதிராகப் பிரசாரங்களை மேற்கொள்கின்றன.

பாலியல் தொல்லைகள் : பாலியல் தொல்லைகள் குற்றவியல் குற்றம் என்பதுடன், இதற்கு ஆகக் கூடியது ஐந்து வருடங்கள் சிறைத்தண்டனை வழங்கமுடியும். பாலியல் தொல்லை என்பது பொதுவான பிரச்சினையாக இருப்பதுடன், பொதுப்போக்குவரத்தில் இது பாரிய பிரச்சினையாக உள்ளது.

இனப்பெருக்க உரிமைகள் : தம்பதிகள் மற்றும் தனிநபர்கள் தங்கள் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை, அவற்றுக்கு இடையிலான இடைவெளி மற்றும் நேரம் என்பவற்றைத் தீர்மானிப்பதற்கும் இனப்பெருக்க ஆரோக்கியத்தை முகாமைத்துவம் செய்வதற்குமான உரிமைகளைக் கொண்டுள்ளனர். அவை தொடர்பான வழிமுறைகள் மற்றும் தகவல்களை எவ்வித பாரபட்சம், வற்புறுத்தல் அல்லது வன்முறைகள் இன்றி அதற்காகத் தகவல் மற்றும் அதற்கான வழிமுறைகளை அணுகலாம். எந்தவொரு குறிப்பிடத்தக்க சட்ட, சமூக அல்லது கலாச்சார தடைகள் கர்ப்பம் மற்றும் பிரசவம் அல்லது கருத்தடையின் போது திறமையான சுகாதார வருகைக்கான அணுகலை மோசமாகப் பாதிக்கிறது.

கர்ப்பம் மற்றும் பிரசவம் அல்லது கருத்தடையின்போது திறன் மிக்க சுகாதார சேவகத்துக்கான அணுகலில் குறிப்பிடத்தக்க சட்ட, சமூக அல்லது கலாசார தடைகள் எதுவும் மோசமான பாதிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை. கொவிட்-19 பொதுமுடக்கங்களின் போது பிரசவங்கள் மற்றும் கர்ப்பம் தொடர்பான சேவைகள் எதிர்பார்க்கப்பட்டமையால் அரசு மற்றும் தனியார் துறையில் பாலியல், இனப்பெருக்க சுகாதார சேவைகள் பெரிதும் குறைக்கப்பட்டன. பொதுமுடக்கத்தின் போது பெரும்பாலான மருந்தகங்கள் திறந்திருந்ததுடன், கருத்தடை சாதனங்களை அணுகுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் காணப்பட்டன.

பாலியல் வன்முறைகளிலிருந்து தப்பியவர்களுக்கு பாலியல் மற்றும் இனப்பெருக்க சுகாதார சேவைகளுக்கான அணுகலை அரசாங்கம் வழங்குவதுடன், கிடைக்கக் கூடிய வளங்கள் பற்றிப் பெரும்பாலும் பொலிஸாருக்குத் தெரியாது என்பதுடன், பரிந்துரைகள் கட்டுப்படுத்தப்படுவதாக அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

பெண் பிறஉறுப்புக்களில் சிதைவுகளை ஏற்படுத்துவது (FGM) முஸ்லிம் சமூகத்தின் சில பகுதிகளில் காணப்படுகிறது. பெண் பிறஉறுப்புக்களில் சிதைவுகளை ஏற்படுத்தும் மருத்துவ செயற்பாட்டாளர்களைத் தடைசெய்வது தொடர்பான சுற்றுநிருபத்தை 2018ஆம் ஆண்டு சுகாதார அமைச்சு வெளியிட்டிருந்ததுடன், இருந்தபோதும் இவ்வாறான செயற்பாடுகள் ஒஸ்தா மாரீஸ் என அழைக்கப்படும் நபர்களினாலேயே சம்பிரதாயபூர்வமாக முன்னெடுக்கப்பட்டு வருவதுடன், தடையுத்தரவு சிறியதொரு தாக்கத்தையே ஏற்படுத்தியிருப்பதாக செயற்பாட்டாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

சனத்தொகை கட்டுப்படுத்தலில் உள்ள கட்டாயப்படுத்தல்கள் : கட்டாய கருக்கலைப்பு, விரும்பமின்றி மேற்கொள்ளப்படும் கருத்தடைகள் அல்லது கட்டாயமான சனத்தொகை கட்டுப்படுத்தல் முறைகள் முன்னெடுக்கப்படுவதாக நம்பக்கூடிய தகவல்களும் இல்லை.

பாகுபாடு காண்பித்தல் : சிவில் மற்றும் குற்றவியல் சட்டத்தின் கீழ் ஆண்களுக்கு சமமான உரிமையை பெண்களும் கொண்டுள்ளனர். குடும்பச் சட்டம் தொடர்பான கேள்விகளுக்கு, திருமணம், விவாகரத்து, பிள்ளைகளைப் பராமரித்தல் மற்றும் பரம்பரை என்பன பல்வேறு வழமையான சட்டங்களால் பின்பற்றப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மத மற்றும் இனக் குழுக்களுக்கு வெவ்வேறு நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுவதால் வேறுபாட்டில் முடிவடைகிறது.

உத்தியோகம் செய்யும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் பெண் அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்து பொலிஸ் சேவையில் பெண்களின் பங்களிப்பை தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு கூட்டியுள்ளது.

சிறுவர்கள்

பிறப்பு பதிவுகள் : பெற்றோரிடமிருந்து சிறுவர்களுக்குப் பிரஜாவுரிமை கிடைக்கிறது.

சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் : பாடசாலையில் உடல் ரீதியான தண்டனைகளைத் தடைசெய்யும் அரசாங்கத்தின் ஒழுங்கு விதிகள் பாடசாலை அதிகாரிகளால் அடிக்கடி மீறப்படுகின்றமை அடிப்படை உரிமை மீறல் மனுக்கள் மற்றும் பொலிஸில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முறைப்பாடுகளுக்கான தகவல்கள் மற்றும் சாட்சியங்கள் உள்ளன. குடும்பங்கள் மற்றும் சமூகங்களில் சிறுவர்களுக்கு எதிராக இடம்பெறும் பாலியல் வன்முறைகள் உள்ளிட்ட வன்முறைகள் உயர்ந்த அளவில் அதிகரித்துள்ளமை குறித்து பொதுவான அக்கறை கூடியுள்ளது.

தண்டனைச் சட்டக்கோவை, அடிப்படை குற்றவியல் சட்டம் மற்றும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் குறித்த ஏனைய சட்டங்களை மறுசீரமைப்பதற்கு வெற்றிகரமான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டாலும், சிறுவர்கள் மீதான கொடுமைகள், சிறுவர்களைக் கடத்தும் வியாபாரத்தின் போதான சுரண்டல்கள் மற்றும் சிறுவர் தொழிலாளர்கள் போன்றவை தொடர்ந்து வருகின்றன. சிறுவர் துஷ்பிரயோக சம்பங்களின் அடிப்படையில் தண்டனை வேறுபடுகின்றபோதும், வழக்குகள் வருடக்கணக்காக இழுத்தடிக்கப்படுகின்றன.

சிறுவர்கள் மீதான வன்முறைகள் குறித்த பெரும்பலான முறைப்பாடுகளை 24 மணித்தியால இலவச விசேட தொலைபேசி இலக்கத்தின் ஊடாக தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபை பெற்றுக்கொள்கிறது. ஆசிரியர்கள், பாடசாலை அதிபர்கள் மற்றும் மத போதனாசிரியர்கள் போன்றோர் சிறுவர்களை பாலியல் துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உட்படுத்துவதாகக் கூறப்படுகிறது. துஷ்பிரயோக வழக்குகளை விசாரிப்பதில் பொலிஸின் குழந்தைகள் மற்றும் பெண்கள் பணியகம் முக்கியப் பங்காற்றினாலும், வழக்கின் தீவிரத்தைப் பொறுத்து குற்றவியல் நடைமுறைச்

சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி சில மாஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றங்களின் அதிகார வரம்பின் கீழ் வருகின்றன. இந்தச் சம்பவங்களில் பொலிஸார் முறையான முறைப்பாட்டு தாளைப் பதிவுசெய்து சட்டமருத்துவ செயற்பாட்டை ஆரம்பிப்பர். சிறுவர் துஷ்பிரயோக வழக்குகளில் சட்டமா அதிபர் தனித்துவமாக மேல் நீதிமன்றங்களில் குற்றப்பத்திரிகைகளைத் தாக்கல் செய்வார்.

சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்கள் தொடர்பான 20,000ற்கும் அதிகமான வழக்குகள் ஒரு தசாப்தத்துக்கு மேலாக முடங்கிப்போயிருப்பதை நீதி அமைச்சின் தகவல்கள் உறுதிப்படுத்துவதுடன், இந்த வருடத்தின் முதல் ஆறு மாதங்களில் 5,292 சிறுவர் பாலியல் துன்புறுத்தல் சம்பவங்கள் பதிவாகியுள்ளன. இருந்தபோதும், 2019 ஜனவரி முதல் 2020 ஜூலை வரையில் பொலிஸாரினால் அனுப்பப்பட்ட சிறுவர் துஷ்பிரயோக வழக்குகளில் 12,968 வழக்குகளை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்திருப்பதாகவும், 6,149 வழக்குகளில் சந்தேகநபர்களுக்கு எதிராக குற்றப்பத்திரிகைகளைத் தாக்கல் செய்திருப்பதாகவும் ஓகஸ்ட் 18ஆம் திகதி சட்டமா அதிபர் திணைக்களம் அறிவித்தது. சட்டமா அதிபர் திணைக்களம் 4372 வழக்குகளைத் நிராகரித்திருப்பதுடன், மேலும் 2,447 வழக்குகளை விசாரிக்குமாறு பொலிஸாருக்கு அறிவுறுத்தியுள்ளது.

சிறுவயது, முற்கூட்டிய மற்றும் பலவந்த திருமணங்கள் : சிவில் சட்டத்துக்கு அமைய ஆண் பெண் ஆகிய இருபாலாரும் திருமணம் செய்து கொள்ளக்கூடிய ஆகக் குறைந்த சட்டரீதியான வயது 18 என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபோதும், பெண்பிள்ளை 16 வயதில் பெற்றோரின் சம்மதத்துடன் திருமணம் செய்துகொள்ளலாம். 16வயதுக்கு குறைந்த பெண் பிள்ளையொருவரின் விருப்பத்துடன் அல்லது விரும்பம் இன்றி பாலியல் தொடர்புவைத்திருப்பது கற்பழிப்பாக அடையாளம் காணப்படுகிறது. எனினும், இந்தச் சட்டமானது 12 வயதில் திருமணம் செய்யும் முஸ்லிம்பெண்களுக்கு ஏற்புடையதல்ல. முஸ்லிம் விவாக மற்றும் விவகாரத்துச் சட்டமானது முஸ்லிம்களுக்கு மாத்திரம் செல்லுபடியாகும் என்பதுடன், இச்சட்டத்தின் கீழ் மணமகளின் தந்தை அல்லது ஆண் உறவினர் அல்லது காதி (இஸ்லாமிய சட்டத்தை நிர்வகிக்கும் அல்லது அர்த்தம் கற்பிக்கும் நீதிபதி) இன் சம்மதத்துடன் 12 வயதில் பெண் பிள்ளையொருவர் திருமணம் செய்ய முடியும்.

சிறுவர்கள் மீதான பாலியல் சுரண்டல்கள் : வர்த்தக ரீதியான சிறுவர்கள் மீதான பாலியல் சுரண்டல்கள், சிறுவர்களை விற்பனை செய்தல், சிறுவர் ஒருவரை சிறுவர் பாலியல் தொழிலுக்கு உட்படுத்தல் அல்லது அதற்காக வழங்குதல், சிறுவர் ஆபாசப்படங்கள் தொடர்பான நடத்தைகள் என்பவற்றை சட்டம் தடுக்கின்றபோதும், அதிகாரிகள் எப்பொழுதும் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில்லை. இணக்கத்துடன் உடல்ரீதியாக உறவுகளை வைத்துக்கொள்வதற்கான ஆகக் குறைந்த வயது 16 ஆகும்.

இடம்பெயர்ந்த சிறுவர்கள் : உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தோர் மற்றும் நாடு திரும்பியவர்களுக்கான நலன்புரி நிலையங்கள், மீள்குடியமர்த்தப்படும் பகுதிகளில் உள்ள பெரியோர் எதிர்கொள்ளும் அதே பிரச்சினைகளையே அங்குள்ள சிறுவர்களும் எதிர்கொள்கின்றனர்.

சர்வதேச சிறுவர் கடத்தல்கள் : சர்வதேச சிறுவர் கடத்தல்களுக்கு எதிரான ஹுகே சமவாயத்தில் 1980 ஆண்டு முதலே பங்களாசுராகவுள்ளது. இராஜங்கத் திணைக்களத்தின் பெற்றோர் சார்ந்த சிறுவர் கடத்தல் குறித்த வருடாந்த அறிக்கையை <https://travel.state.gov/content/travel/en/International-Parental-Child-Abduction/for-providers/legal-reports-and-data/reported-cases.html>. என்ற இணைப்பிற்குச் சென்று பார்வையிடவும்.

யூத எதிர்ப்பு

யூதர்களின் சனத்தொகை மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. யூத எதிர்ப்புத் தொடர்பான எந்த முறைப்பாடுகளும் இல்லை.

ஆட்கடத்தல்கள்

இராஜாங்கத் திணைக்களத்தின் ஆட்களைக் கடத்துதல் தொடர்பான அறிக்கையை <https://www.state.gov/trafficking-in-persons-report/> என்ற இணையத் தொடர்பில் பார்வையிடவும்.

அங்கவீனமானவர்கள்

பௌதீக, புலன்சார்ந்த, அறிவுத்திறன், உளரீதியான குறைபாடுகள் உள்ளவர்கள் வேலையில், கல்வி, விமானப் பயணம், ஏனைய பொதுப் போக்குவரத்துக்களில் மற்றும் சுகாதாரப் பராமரிப்புக்கான அணுகலின் போது பக்கச்சார்பாக நடத்தப்படுவதை சட்டம் தடுக்கிறது. எனினும் நடைமுறையில் வேலைத்தளம், கல்வி, மற்றும் பொதுப் போக்குவரத்து உள்ளிட்ட அரசாங்க சேவைகளில் வேறுபாடுகள் காண்பிக்கப்படுவது இடம்பெறுகிறது. குறைபாடுகள் உள்ள பிள்ளைகள் ஏனைய பிள்ளைகளுடன் ஒப்பிடுகையில் மிகவும் குறைவான அளவிலேயே பாடசாலைகளுக்குச் செல்கின்றனர். குறைபாடுகள் உள்ளவர்கள் நுழைவதற்கான வசதிகள் சகல கட்டடங்களிலும் இருக்கவேண்டும் என கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றபோதும் நடைமுறையில் அது கடைப்பிடிக்கப்படுவது மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது.

அங்கவீனமானவர்கள் வாக்களிக்கும்போது உதவியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு சட்ட ஏற்பாடுகள் உள்ளன. பகுதியளவு அல்லது முழுமையான பார்வைக்குறைபாடு அல்லது ஏனைய உடல் ரீதியான குறைபாடு உள்ள நபர் தனது வாக்கைப் பதிவுசெய்வதற்கு தனக்கு விருப்பமான ஒருவரின் உதவியை அல்லது அங்குள்ள சிரேஷ்ட அதிகாரி ஒருவரின் உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். பெரும்பாலான வாக்குச்சாவடிகள் படிக்களைக் கொண்டிருந்ததால் சக்கரநாற்காலியில் வாக்களிக்கச் சென்றவர்கள் உதவியைக் கோரவேண்டி இருந்ததாக சுதந்திரமான தேர்தலுக்கான ஆசிய வலையமைப்புத் தெரிவித்தது. கொவிட்-19 சமூக இடைவெளி ஒழுங்குவிதிகளுக்கு அமைய அங்கவீனமான ஒருவர் சில சந்தர்ப்பங்களில் தேர்தலுக்கான உதவியைப் பெறுவது ஒரு கட்டம்வரை மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

தேசிய/இனம் சார்ந்த சிறுபான்மையினர்

உள்ளூர் மற்றும் இந்திய வம்சாவளி தமிழர்கள் பல்கலைக்கழகக் கல்வி, அரசாங்க வேலைவாய்ப்புக்கள், வீடுகள், சுகாதார வசதிகள், மொழிசட்டம் போன்ற முறைசார்ந்த பாரபட்சத்தினால் நீண்ட காலமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். நாடு முழுவதிலும் குறிப்பாக வடக்கு, கிழக்கு பகுதிகளில் தமது சமூகத்தைச் சார்ந்த தமிழர்கள் தொடர்ச்சியாக கண்காணிக்கப்படுவதுடன், விசேடமாக செயற்பாட்டாளர்கள், முன்னாள் எல்.ரி.ரி.ஈ உறுப்பினர்கள் என சந்தேகிக்கப்படும் சிவில் செயற்பாட்டாளர்கள், உள்நாட்டுத் தலைவர்கள் மற்றும் முன்னாள் எல்.ரி.ரி.ஈ உறுப்பினர்கள் தொந்தரவுக்கு உட்படுத்தப்படுவதாக முறைப்பாடுகள் உள்ளன.

உயிர்த்த ஞாயிறு பயங்கரவாதத் தாக்குதலைத் தொடர்ந்து 2019 மே மாதம் பள்ளிவாசல்கள், முஸ்லிம்களுக்கு சொந்தமான வியாபார நிலையங்கள் மற்றும் வீடுகளை நாசப்படுத்திய நபர்கள், குழுக்களுக்கு எதிராக வழக்குத் தொடர அரசாங்கம் தவறவிட்டது. சில அடிப்படைவாத பௌத்த மதகுருமார் மற்றும் ஏனைய அடிப்படைவாதக் குழுக்கள் சமூக ஊடகங்களைப் பயன்படுத்தி வெறுக்கத்தக்க பேச்சுக்களைத் தொடர்ந்து வந்தனர்.

“வகுப்புவாத பட்டங்களைத் தூண்டி” மத சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தி அரசாங்கம் கொவிட்-19 தொற்றுநோயை அரசாங்கம் பயன்படுத்துவதாக மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பகம் மே 19ஆம் திகதி தெரிவித்தது. முஸ்லிம்கள் வேண்டுமென்றே கொவிட் -19 தொற்றுநோயைப் பரப்புகின்றனர் என்ற சமூக ஊடகப் பயனாளிகளின் போலியான கருத்துக்கள் மற்றும் முஸ்லிம்களுக்கு சொந்தமான வர்த்தகங்களைப் புறக்கணிப்போம் என்ற கருத்துக்களுக்கு எதிராக அதிகாரிகள் தலையீடுகளை மேற்கொள்ளவோ அல்லது அவை பற்றிக் கதைக்கவோ இல்லையென மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பகம் தெரிவித்தது.

உலக சுகாதார ஒழுங்குவிதிகளுக்கு மாறாக கொவிட்-19 தொற்றின்போது உயிரிழந்தவர்களின் உடல்களை மார்ச் மாதம் முதல் தகனம் செய்யுமாறு அரசாங்கம் கட்டாயப்படுத்தியமை முஸ்லிம்களின் மதக்கோட்பாடுகள் மற்றும் சில கிறிஸ்தவ, பௌத்த மத விருப்பங்களை மீறுவதாக அமைந்தது. உடல்களை அடக்கம் செய்வதற்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள தடை தொடர்பான கருத்துக்களை முன்வைத்து நான்கு ஐ.நா விசேட அறிக்கையாளர்கள் ஏப்ரல் மாதம் ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷவுக்கு கடிதம் எழுதியிருந்தனர். COVID-19 நோயாளிகளின் இன அல்லது மத அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் அரசாங்க அதிகாரிகள் நோயாளியின் இரகசியத்தன்மையை மீறியுள்ளனர்.

சுதேசிய மக்கள்

வேடர்கள் என அறியப்படும் இந்நாட்டின் சுதேசிய மக்கள் ஆயிரத்துக்கும் குறைவானவர்களே இருக்கின்றனர். இவர்களில் சிலர் தமது பாரம்பயரி வாழ்க்கையை தொடர்வதற்கு விரும்பியதுடன், அவர்களை பொதுவான சட்டம் பாதுகாக்கிறது. அவர்கள் எந்தவித சட்டச் சிக்கல்களும் இன்றி சுதந்திரமாக பொருளாதார மற்றும் அரசியல் செயற்பாடுகளில் பங்குபற்ற முடியும் என்பதுடன், சிலர் சட்டரீதியான ஆவணங்களைக் கொண்டிருக்கவுமில்லை.

பாலியல் நோக்குநிலை மற்றும் பாலியல் அடையாளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட வன்முறைகள், பாரபட்சம் மற்றும் துஷ்பிரயோகங்கள்

ஒரே பாலினத்தைச் சேர்ந்த வயது வந்தவர்களுக்கிடையில் இணக்கப்பாட்டுடனான பாலியல் தொடர்புகளை சட்டம் குற்றமாக்குகிறது. ஒரே பாலினத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பாலியல் ரீதியான செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டார்கள் எனக் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டால் 10 வருட சிறைத்தண்டனையை எதிர்நோக்கவேண்டியிருக்கும். வழக்குத் தாக்கல் செய்வது குறைவாக இருந்தாலும், LGBTQ நபர்களை பாலியல் ரீதியாக சீண்டுவது, தாக்குவது, தொந்தரவுக்கு உட்படுத்துவது, கைதுசெய்வோம் என மிரட்டுவது போன்ற செயற்பாடுகளில் பொலிஸார் ஈடுபடுவதாக மனித உரிமை அமைப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. பாரபட்சத்துக்கு எதிரான சட்டம், பாலியல் ரீதியாக மற்றும் பாலியல் அடையாளத்துக்காக மேற்கொள்ளப்படும் பாரபட்சமான செயற்பாடுகளைத் தடுக்கவில்லை. திருநங்கைகள் சமூக ரீதியில் தொடர்ச்சியான பாரபட்சங்களை எதிர்கொண்டனர், இதில் பலவந்தமான தடுத்துவைப்புகள், தவறாக நடத்தப்படுவது, தொழில்வழங்குவதில் பாரபட்சம், வீடுகள் மற்றும் சுகாதார சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதில் பாரபட்சம் போன்றவை உள்ளடங்குகின்றன.

ஓரினச்சேர்க்கை நடத்தைக்கான ஆதாரத்தைப் பெறும் முயற்சியில் 2017 ஆம் ஆண்டு முதல் குறைந்தது ஏழு பேர் கட்டாய குத மற்றும் யோனி பரிசோதனை உள்ளிட்ட உடல் பரிசோதனைகளுக்கு அதிகாரிகளால் உள்ளாக்கப்பட்டதாக மனித உரிமை கண்காணிப்பகம் மற்றும் LGBTQ உரிமைகள் தொடர்பான அரசாங்கப் பற்றாக்குவல் கிரவுன்ட் நிறுவனம் ஆகியன ஒக்டோபர் 20ஆம் திகதி அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தன.

ஒரு பலினச் சேர்க்கையில் ஈடுபட்ட ஆறு ஆண்கள் 2019 ஒக்டோபர் கைது செய்யப்பட்டு தடுத்துவைக்கப்பட்டிருந்தபோது அதிகாரிகளினால் துஷ்பிரயோகத்துக்கு உட்படுத்தப்பட்டதாக

LGBTQ உரிமைக்கான வழக்கறிஞர்கள் தெரிவித்தனர். வயர்களால் சவுக்கடிகள், அவர்களின் சம்மதம் இன்றி எஸ்.ஐ.வி பரிசோதனை செய்ய நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டமை, இந்தப் பரிசோதனையின் முடிவுகள் நீதிமன்றத்தில் பகிரங்கப்படுத்தப்பட்டமை போன்றவை இதில் உள்ளடக்கியிருந்தன. கடுமையான தாக்குதல்களை நடத்திய பின்னர் பலவந்தமான குத பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டதாக பிரதிவாதி ஒருவர் குறிப்பிட்டார். மற்றொரு வழக்கில், குத பரிசோதனையை நிராகரிப்பதற்கான தெரிவு அவருக்கு எதிராக சாத்தியமான வழக்கு விசாரணையில் பயன்படுத்தப்படலாம் என அச்சுறுத்தலாக விடுக்கப்பட்டுள்ளது.

எச்.ஐ.வி மற்றும் எயிட்ஸ் சமூகக் களங்கம்

எச்.ஐ.வி தடுப்புசேவையை வழங்கும் நபர்கள் மற்றும் இந்த நோய் பரவுவதற்கான ஆபத்தை எதிர்கொள்ளும் குழுவின் பாரிய பாகுபாடுகளுக்கு உள்ளாகின்றனர். இதற்கு மேலதிகமாக வைத்தியசாலை அதிகாரிகள் எச்.ஐ.வி நோய் உடைய ஒருவரை பகிரங்கமாக அறிவிப்பதுடன், எச்.ஐ.வி நோய் உடையவர்களுக்கு மருத்துவ உதவி வழங்க முடியாது என மறுத்த சில சந்தர்ப்பங்களும் உள்ளன.

சுகாதார அமைச்சின் தேசிய பாலியல் ரீதியான பரவும் நோய் / எயிட்ஸ் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தின் தகவல்களுக்கு அமைய எயிட்ஸ் தொற்றுக்கு உள்ளான ஆண் நோயாளிகளில் 19 வயது முதல் 25 வயது வரையிலானவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளது. ஓகஸ்ட் மாதம் அமைச்சு வெளியிட்ட அறிக்கையில் நாட்டில் 3,600 எச்.ஐ.வி தொற்று நோயாளிகள் காணப்படுவதாகவும், 2,000 நோயாளிகள் தேசிய பாலியல் ரீதியான பரவும் நோய் / எயிட்ஸ் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் தம்மைப் பதிவுசெய்து சிகிச்சைபெற்று வருவதாக அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

பகுதி 7. தொழிலாளர் உரிமை

அ. ஒன்றிணைவதற்கான சுதந்திரம் மற்றும் கூட்டாக பேரம் பேசுவதற்கான உரிமை

தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கங்களில் இணைவதற்கும் அவற்றை உருவாக்குவதற்குமான உரிமையை சட்டம் வழங்குகிறது. இதில் பாதுகாப்புப் படையினர், பொலிஸார், சட்டத்துறை அதிகாரிகள் மற்றும் சிறைச்சாலை அதிகாரிகள் விதிவிலக்கானவர்கள். அத்தியாவசியமற்ற சேவை தொழில்துறையில் உள்ள தொழிலாளர்கள், பொதுச் சேவை தொழிற்சங்கங்களில் பணியாற்றுவவர்கள் தவிர்ந்த ஏனையவர்கள் கூட்டாக பேரம்பேசுவதற்கான சட்ட உரிமையைக் கொண்டுள்ளனர். வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபடுவதற்கான உரிமையை சட்டம் வெளிப்படையாக மறுக்கவில்லை. எனினும், தொழிற்சங்க சட்டம் மற்றும் தொழில்துறை முரண்பாட்டுச் சட்டம் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபடுவதற்கான உரிமையை நீதிமன்றங்கள் மறைமுகமாக அங்கீகரிக்கின்றன. தொழிற்சங்கம் இல்லாத தொழிலாளர் கவுன்ஸில் ஏற்றுமதி செயற்பாட்டு வலையங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றது. ஏற்றுமதி செயற்பாட்டு வலயத்தில் உள்ள தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் தொழிற்சங்கம் இல்லாத தொழிலாளர் கவுன்ஸில் என்பன கூட்டாக பேரம்பேசுவதற்கான உரிமையைக் கொண்டிருப்பதாக முதலீட்டு சபை சுட்டிக்காட்டுகிறது. கூட்டாகப் பேரம் பேசுவதில் ஊழியர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கான அதிகாரம் தொழிற்சங்கத்துக்கு உள்ளது.

பொதுமக்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழான அவசர காலச்சட்டத்தின் கீழ் தேசிய பாதுகாப்புக்கு அவசியமான, சமூகத்தின் வாழ்வு அல்லது பொது நடவடிக்கைகளின் இடையறாத செயற்பாட்டை உறுதிப்படுத்தும் நோக்கில் சில துறைகளை 'அத்தியாவசிய' துறைகளாக அறிவிப்பதற்கும், வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட தொழிலாளர்களுக்குக் காணப்படும் சட்டரீதியான உரிமையை மீறப்பெறும் அதிகாரத்தையும் ஜனாதிபதி கொண்டுள்ளார். பொதுமக்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்துக்கு அப்பால் அத்தியாவசிய பொதுச் சேவைகள் சட்டத்தின் கீழ் அரசாங்க

முகவர்களால் வழங்கப்படும் பொதுச் சேவையை அத்தியாவசிய தேவையாக பிரகடனப்படுத்தும் அதிகாரம் ஜனாதிபதிக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஏழு பணியாளர்கள் இணைந்து தொழிற்சங்கமொன்றை உருவாக்கி, அதற்கான சாசனத்தைத் தயாரித்து, தலைவரைத் தெரிவுசெய்து, தமது நிலைப்பாடுகளைப் பகிரங்கப்படுத்த முடியும். எனினும், தொழிற்சங்கத்துடன் பேரம் பேசமாறு தொழில்தருணரைக் சட்டம் கட்டாயப்படுத்துவதற்கு முன், கொடுக்கப்பட்ட நிறுவனத்தில் 40 சதவீத தொழிலாளர்களை ஒரு தொழிற்சங்கம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த வேண்டும். 40 வீதம் என்ற கோரிக்கையைப் பூர்த்திசெய்யாத தொழிற்சங்கங்கள் ஏனையவற்றுடன் இணைந்து ஒன்றாகச் செயற்படலாம். தொழிற்சங்கங்களுடன் பேரம் பேச மறுப்பதற்கு முதலாளிகள் 40 சதவீத வரம்பை பயன்படுத்தினர் என்று சர்வதேச தொழிற்சங்க கூட்டமைப்பு தெரிவித்துள்ளது. அரசாங்கத் துறையைச் சேர்ந்த தொழிற்சங்கங்கள் கூட்டமைப்புக்களை உருவாக்கவோ அல்லது ஒரு கிளைக்கு மேற்பட்ட அல்லது ஏனைய திணைக்களங்களின் பணியாளர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவோ சட்டம் அனுமதிக்கவில்லை. மூன்று வருடங்களுக்கு வருடாந்த அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கத் தவறினால் தொழிற்சங்கம் ஒன்றின் பதிவை தொழில் அமைச்சினால் இரத்துச்செய்ய முடியும்.

தொழிற்சங்கங்களுக்கு எதிரான பாரபட்சத்தை சட்டம் தடுக்கிறது. வீடுகள் அல்லது ஏனைய முறைசாரா துறையில் உள்ள பணியாளர்களை தொழிலாளர் சட்டம் உள்ளவாங்கவில்லை.

எந்தவித தலையீடும் இன்றி தொழிற்சங்கங்கள் தமது செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க சட்டம் அனுமதியளிக்கின்றபோதும், அரசாங்கம் அதனை மீறும் வகையில் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தலாம். தொழிற்சங்க செயற்பாடுகளுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து முன்னெடுக்கப்படும் பாரபட்சமான வன்முறைகளுக்கு ஒரு இலட்சம் ரூபா (578 அமெரிக்க டொலர்) தண்டப்பணம் அறவிடப்படலாம். தொழிற்சங்க செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டதற்காக தொழிலாளர் ஒருவரை தொழில்தருணர் இடைநிறுத்துவதை சட்டம் குற்றமாகப் பார்க்கின்றபோதும், வேறு இடத்துக்கு மாற்றம் செய்யமுடியும். பொதுவாக இவ்வாறான தண்டனைகள் வன்முறைகளைத் தடுப்பதற்குப் போதுமானதாக இல்லை. நியாயமற்ற முறையில் தொழிலாளர்கள் நடத்தப்படுவதற்கு எதிராக மற்றும் தொழிற்சங்கத்துக்கு எதிரான செயற்பாடுகள் தொடர்பில் நடவடிக்கை எடுக்க தொழில் அமைச்சுக்கு மாத்திரமே சட்டரீதியான அங்கீகாரம் உள்ளது.

தொழிற்சங்கத்துக்கு எதிரான பாகுபாடுகளால் பாதிக்கப்பட்டவரால் அன்றி, தொழில் திணைக்களத்தினால் மாத்திரமே குறித்த பாகுபாடு தொடர்பில் மஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல் செய்ய முடியும். தொழிற்சாலை முரண்பாடுகள் சட்டத்தின் கீழ் 1999 ஆம் ஆண்டு முதல் 2019ஆம் ஆண்டு வரையில் தொழில் அமைச்சு கம்பனிகளுக்கு எதிராக 14 வழக்குகளைத் தாக்கல் செய்துள்ளது. தொழில் உரிமைகள் மீறப்படுவது தொடர்பில் அரசாங்கம் உரிய நடவடிக்கை எடுப்பதில்லையென்ற நிலைப்பாடு காணப்படுவதுடன், சில சிறிய தொழிற்சங்கங்கள் வழக்குகளைத் தொடுப்பதற்கான செலவுகளைத் தாங்கமுடியாமல் உள்ளன. தொழில் முடிவுறுத்தல் மற்றும் பணிப்பெண்கள் சட்டத்தின் கீழ் சில தொழிலாளர் உரிமை மீறல் வழக்குகள் நீதிமன்றத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. இந்த வழக்குகளை விசாரிப்பதில் நீண்டகால இழுபறி காணப்படுகிறது. தொழிற்சாலை முரண்பாட்டுச் சட்டம் அரசாங்கத்துறைக்கு ஏற்புடையதல்ல என்பதுடன், அரசாங்கத்துறையில் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு முறைசார்ந்த பொறிமுறையொன்று இல்லை. இதற்கு மேலதிகமாக வங்கி மற்றும் சுற்றுலாத்துறை ஹோட்டல்கள் தவிரந்த சேவைத்துறையில் உள்ள பாரிய அளவிலான தனியார் துறை நிறுவனங்கள் தொழிற்சங்கங்கள் உருவாக்குவதை அல்லது வேலைத்தளத்தில் தொழிற்சங்கங்களில் இணைந்துகொள்ளுதல் என்பவற்றைத் தடுக்கின்றன. பணியாளருக்கும் நிறுவனத்துக்கும் இடையே கையெழுத்திடப்பட்ட நியமனம் அல்லது ஒப்பந்தக் கடிதத்தில் இது ஒரு பிணைப்பு விதியாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதுடன், இந்த நடைமுறை நாட்டின் சட்ட கூட்டமைப்பை மீறுகிறது.

ஒன்றிணைவதற்கான சுதந்திரம் மற்றும் கூட்டாக பேரம்பேசுவதற்குக் காணப்படும் உரிமையை அரசாங்கம் பொதுவாக மதித்து வருகிறது. துறைமுகத்தை சீன நிறுவனத்துக்கு விற்பனை

செய்வதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தும், தனியார் மருத்துவ கல்லூரிகள் மருத்துவப் பட்டத்தை வழங்குவதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தும் அரசாங்கத்துறை தொழிற்சங்கங்கள் பல்வேறு வேலைநிறுத்தப் போராட்டங்களை முன்னெடுத்திருந்தன. அரசுக்கு சொந்தமான நிறுவனங்களை தனியார்மயமாக்கும் அரசாங்க நடவடிக்கைகளில் இருந்து ஊதிய பிரச்சினைகள் வரை பல பிரச்சினைகளுக்காக அரசாங்கத்துறை தொழிற்சங்கங்கள் பல்வேறு வேலை நிறுத்தங்களை நடத்தின. ஏற்றுமதி செயற்பாட்டு வலயத்தில் உள்ள நிறுவனங்கள் தொழிற்சங்கங்கள் கூட்டாகப் பேரம்பேசுவதற்குக் காணப்படும் உரிமையை அங்கீகரிக்க மறுப்பது தொடர்பில் சர்வதேச தொழில் அமைப்பு தனது கவலையை வெளியிட்டது.

கொவிட்-19 பதிலிறுப்பு நடவடிக்கையாக துறைமுக அதிகார சபையை அத்தியாவசிய பொதுச் சேவையாக அறிவித்து ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ நவம்பர் மாதம் 'அதிவிசேட வர்த்தமானியை' வெளியிட்டிருந்தார், இதனால் துறைமுகப் பணியாளர்கள் அத்தியாவசிய பணியாளர்களானார்கள். அத்தியாவசிய சேவைகள் சட்டத்தின் கீழ், பணிக்கு வராத எந்தவொரு துறைமுக ஊழியரும் "மஜிஸ்திரேட் முன்னிலையிலான சுருக்க விசாரணைக்குப் பின்னர் தண்டனையை" எதிர்கொள்வார் என்பதுடன், இரண்டு முதல் ஐந்து ஆண்டுகள் வரை "கடுமையான சிறைத்தண்டனை", 2,000 முதல் 5,000 ரூபாய் (11 டொலர் மற்றும் 25 டொலர்) அபராதம் அல்லது இரண்டையும் எதிர்கொள்ள வேண்டி ஏற்படும். முன்பு வேலைநிறுத்தங்கள் மற்றும் போராட்டங்களை முறியடிக்கவே அத்தியாவசிய சேவைச் சட்டங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டதுடன், எதிர்மறையாக பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் "அத்தியாவசியம்" என்று கருதப்பட்டனர். அவசரகாலச் சட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருந்தால் அத்தியாவசிய சேவைகள் குறித்த கட்டளை தனியார் துறைக்கும் விஸ்தரிக்கப்படலாம்.

அரசாங்கத்துறையில் உள்ள சில தொழிற்சங்கங்கள் அரசியல் ரீதியாக சுயாதீனமாக இருந்தாலும், பெரும்பாலான தொழிற்சங்கங்கள் அரசியல் கட்சிகளுடன் இணைந்திருப்பதுடன், அரசியல் செயற்பாடுகளில் முன்னுரிமையாக ஈடுபடுகின்றன.

கூட்டாகப் பேரம் பேசக்கூடிய தொழிற்சங்கங்களை அங்கீகரிப்பதில் தொழில்துறைகள் இழுத்தடிப்புச் செய்வதாக தொழிற்சங்கங்கள் குற்றஞ்சாட்டுவதுடன், தொழிற்சங்கம் உருவாக்குவதற்கான ஆதரவை வழங்காதிருப்பது, தொழிற்சங்க செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டால் அதற்கு எதிராக அச்சுறுத்துவது போன்ற பிரச்சினைகள் காணப்படுவதாகவும் அவை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. தொழிற்சங்கமொன்று பதிவுசெய்வதற்கான விண்ணப்பத்தை சமர்ப்பித்து 30 வேலைநாட்களுக்குள் தேர்தலை நடத்தவேண்டும் என்றும், ஏதாவது ஆட்சேபனைகள் இருந்தால் 45 நாட்களுக்குள் தேர்தல் நடத்தப்பட்டு குறித்த தொழிற்சங்கத்துக்கான சான்றிதழை வழங்குமாறு தொழில் அமைச்சு, தொழில் ஆணைக்குழுவிடம் கேட்டுள்ளது.

கொவிட் - 19 தொற்று காலத்தை தமது உரிமைகள் மற்றும் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துமாறு ஏழு தொழிற்சங்கங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஏற்றுமதி செயற்பாட்டு வலய பணியாளர்கள் தொழில் அமைச்சிடம் தொடர்ச்சியான பிரேரணைகளை முன்வைத்திருந்தன. தொழில்சங்கங்களால் எழுதப்பட்ட இந்தப் பிரேரணைகள் 20 சிவில் சமூக அமைப்புக்களினால் ஆதரிக்கப்பட்டன. அதேநேரம், ஏற்றுமதி செயற்பாட்டு வலய பணியாளர்களுக்கு 5,000 ரூபா (26.50 டொலர்) கொவிட்-19 நிவாரணத்தை வழங்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்ததுடன், பெரும்பாலான பணியாளர்கள் மாதக்கணக்காக வேலையிலிருந்து வெளியே இருப்பதால் இந்த நிவாரணத்தொகை போதுமானது அல்ல என்றும் கூறப்படுகிறது.

ஆ. பலவந்தமான அல்லது கட்டாயமான வேலையை தடுத்தல்

பலவந்தமாக அல்லது கட்டாயப்படுத்தி சகல வழிகளிலும் வேலைவாங்குவதை சட்டம் தடைசெய்கின்றபோதும், இதனை மீறுபவர்களுக்குப் போதுமான தண்டனைகள் இல்லை. போதிய வளங்கள், கண்காணிப்பு மற்றும் சரிசெய்யும் முயற்சிகள் இன்மையாலும், பலவந்தமான

வேலைகளை அடையாளம் காணமுடியாமை போன்ற காரணங்களால் அரசாங்கத்துக்கு இச்சட்டத்தை வினைத்திறனாக நடைமுறைப்படுத்த முடியவில்லை. வீட்டு வேலைகளில் உள்ளவர்கள் வரை தொழில் அமைச்சின் கண்காணிப்பு நீடிக்கப்படவில்லை. மோசடியான முறையில் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புக்கு ஆட்களை அனுப்பும் தொழில்முகவர் நிறுவனங்களுக்கு எதிராக அரசாங்கம் அவ்வப்போது வழக்குத் தாக்கல் செய்கின்றபோதும், இடைநிலை ஒருங்கிணைப்பை மேம்படுத்துவதற்கான மாதாந்தக் கூட்டங்கள் நடத்தப்பட வேண்டும்.

14 வயதுக்கும் 18 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட சிறுவர்கள் வீடுகளில் தங்கியிருந்து பலவந்தமாக பணியாற்றும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். (பகுதி 7.இ ஐ பார்க்கவும்)

பலவந்தமாகப் பணிக்கு அமர்த்துவதில் சிறுவர்கள், ஆண்கள் மற்றும் பெண்களை ஆட்கடத்தல் வியாபாரிகளால் சுரண்டல்களுக்கு உட்படுத்துவதுடன், வர்த்தக ரீதியான பாலியல் சுரண்டல்களுக்கும் உள்ளாக்குகின்றனர். வைத்தியசாலைத் துறை, சலூன், ஸ்பா மற்றும் வீடுகளில் நகரமயமான வேலைகளைப் பெற்றுத்தருகின்றோம் என்ற உறுதிமொழியை வழங்கி பெண்களை கிராமங்களிலிருந்து கடத்தல்காரர்கள் அழைத்து வருவதுடன், சிலர் சுரண்டல்களுக்கு உள்ளாகின்றனர். அதேநேரம், தேயிலைப் பெருந்தோட்டப் பணியாளர்கள் பாரிய பெருநிறுவன தேயிலைத் தோட்டங்கள் நியாயமான வர்த்தகம் போன்ற சர்வதேச சான்றிதழ் தரங்களைக் கொண்டிருப்பதுடன், சில சிறிய தேயிலைத் தொழிற்சாலை உரிமையாளர்கள் அங்குள்ள ஆண் பெண்களை சுரண்டல்களுக்கு உள்ளாக்கியுள்ளனர். தொழில்துறைகள் தொழிலாளர்களின் கடன்களை மற்றுமொரு பெருந்தோட்டத்துக்கு வழங்குவதுடன், பணியாளர்களை மாறுமாறு பலவந்தப்படுத்தியமை குறித்த விடயங்கள் பற்றி அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் தெரிவிக்கின்றன. சில தேயிலை தோட்டங்கள் தொழிலாளர்களின் தினசரி வருமானத்தில் 75 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான தொகையை இதர கட்டணங்களுக்காகவும், கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்காகவும் சட்டவிரோதமாகப் பிடித்துக் கொள்வதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. வருடத்தில் குறைந்தது ஒன்பது தேயிலைத் தோட்டங்களில் கட்டாய உழைப்பைத் தொடர்ந்ததாக மூன்று சர்வதேச நிறுவனங்கள் தெரிவித்துள்ளன.

ஆட்கடத்தல் வியாபாரிகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை அலைக்கழித்தல், விபச்சாரம் மற்றும் குடியேற்ற குற்றங்களுக்காக பொலிஸார் தொடர்ந்து கைது செய்தனர். வணிகரீதியான பாலியல் சுரண்டலை அனுமதிப்பதற்காக காவல்துறை லஞ்சம் பெற்றதாகக் குற்றச்சாட்டப்படுவதுடன், அரசு மற்றும் தனியார் தங்குமிடங்களில் உள்ள பணியாளர்கள் ஆட்கடத்தல் வியாபாரிகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை சுரண்டல்கள் மற்றும் துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளாக்குவதாக அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

அத்துடன், இராஜாங்கத் திணைக்களத்தின் ஆட்கடத்தல் வியாபரம் தொடர்பான அறிக்கையை <https://www.state.gov/trafficking-in-persons-report/> இணைப்பில் பார்வையிடவும்.

இ.சிறுவர் தொழிலாளர்கள் மற்றும் ஆகக் குறைந்த வயதில் தொழில்வாய்ப்பு

தொழில் செய்வதற்கான ஆகக்குறைந்த வயது 14ஆகக் காணப்படுகின்றபோதும், பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலர்களுடன் இணைந்து வீட்டில் உள்ள பிள்ளைகள் வரையறுக்கப்பட்ட குடும்ப விவசாயம் மற்றும் தொழில்நுட்ப பயிற்சி போன்றவற்றில் ஈடுபடுவதற்கு சட்டம் அனுமதிவழங்குகிறது. 2016ஆம் ஆண்டு கட்டாயக் கல்வி பெறவேண்டிய வயதை அரசாங்கம் 14இல் இருந்து 16ஆக அதிகரித்தது. 18 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள் ஆபத்தான வேலைகளில் ஈடுபடுத்தப்படுவதை சட்டம் தடுக்கிறது. 14 வயது முதல் 15 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள் நாளொன்றுக்கு 9 மணித்தியாலங்களே பணியாற்ற வேண்டும் என்றும், 16 வயது முதல் 17 வயது வரையானவர்கள் நாளொன்றுக்கு 10 மணித்தியாலங்களே பணியாற்ற வேண்டும் என சட்டம் வரையறுத்துள்ளது. பெரும்பாலான வேலைவாய்ப்புக்கள் ஆபத்தானவையாக இருந்தாலும், ஒரு வீதமான சிறுவர்களே -- ஏறத்தாழ 40,000 பேர்-- ஆபத்தான வேலைகளில் ஈடுபடுவதாக

அரசாங்கம் கணிப்பிட்டுள்ளது. 51 செயற்பாடுகளை அரசாங்கம் தற்பொழுது ஆபத்தானவை என வகைப்படுத்தியுள்ளது. அனைத்து சட்டங்களையும் அரசாங்கம் செயல்திறனாக நடைமுறைப்படுத்தாதபோதும், கடத்தல் போன்ற மோசமான குற்றச்சாட்டுக்களுக்கும் தற்போதுள்ள தண்டனைகள் சமமானதாகவே காணப்படுகின்றன.

மோசமான சிறுவர் தொழிலாளர் நிலைமைகளை இல்லாமல் செய்வதற்கு தொழில் அமைச்சு சில முன்னேற்றகரமான திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளது. சிறுவர் தொழிலாளர்களைக் குறைக்கும் நோக்கில் 25 மாவட்டங்களிலும் அரசாங்கம் மாவட்ட ஒருங்கிணைப்பாளர்களை நியமித்திருப்பதுடன், மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கு புதிய வழிகாட்டல்களையும் அரசு வழங்கியுள்ளது. சிறுவர் தொழிலாளர்களுக்கு ஆபத்தான பகுதிகளாக அடையாளம் காணப்பட்ட வேலைத்தளங்களை தொழில் அமைச்சு தொடர்ச்சியாகக் கண்காணித்து வருகிறது. ஆட்கடத்தல் வியாபாரத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைப் பாதுகாக்க மாகாண மட்டங்களில் 11 தங்குமிடங்கள் காணப்படுகின்றன.

கட்டுமானம், உற்பத்தி, அகழ்வு மற்றும் மீன்பிடித்துறை, துப்பரவுத் தொழிலாளர்கள், உதவியாளர்கள், வீட்டுப் பணியாளர்கள் மற்றும் வீதியோர விற்பனை நிலையங்களில் சிறுவர்கள் பணியாற்றுகின்றனர். அறுவடை காலத்தில் சிறுவர்கள் விவசாயத்திலும் பணியாற்றுகின்றனர். யுத்தத்தினால் இடம்பெயர்ந்த சிறுவர்கள் விசேடமாக ஆபத்தான தொழில்களில் பாதிக்கப்படும் நிலையில் உள்ளனர்.

18 வயதுக்குக் குறைவான சிறுவர்கள் ஆபத்தான வேலைகளில் ஈடுபடுவது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளபோதும் வீடுகளில் பணியாற்றுவது இதில் உள்ளடக்கப்படவில்லை. இதனால் வீடுகளில் பணியாற்றும் சிறுவர் தொழிலாளிகள் பெளதீக, பாலியல் ரீதியான துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளாக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்துகிறது. குடும்ப விவசாயம், கைவினை, சிறிய வர்த்தக செயற்பாடுகள், உணவு விடுதிகள், திருத்துமிடங்கள் போன்ற குடும்ப நிறுவனங்களில் பெரும்பாலும் சிறுவர்கள் பணிக்கு அமர்த்தப்படுகின்றனர். குற்றவாளிகள் சிறுவர்களைத் சுரண்டல்களுக்கு உட்படுத்துவதுடன், விசேடமாக ஆண் பிள்ளைகளை கரையோரப் பகுதிகளில் பாலியல் சுற்றுலாப்பயணிகளுக்குப் பயன்படுத்துகின்றனர் (பகுதி 6 ஐ பார்க்கவும்).

கிராமப்புறங்கள் மற்றும் தோட்டப்புறங்களில் உள்ள மாணவர்கள் இணையம் மற்றும் தொழில்நுட்பத்துக்கு கணிசமானளவு குறைந்த அணுகலைக் கொண்டிருப்பதால் கொவிட் - 19 இனால் பாடசாலைகள் மூடப்பட்டபோது அவர்களின் விகிதாசாரத்தில் தீங்கு ஏற்பட்டது. பாடசாலையைப் பூர்த்தி செய்தமையில்தான் அவர்கள் குறைவான நிலையிலும் காணப்படுவதுடன், நாட்டின் வறுமையான பிராந்தியங்களே அதில் உள்ளடங்குகின்றன.

அத்துடன், சிறுவர் தொழிலாளர்களின் மோசமான நிலைமைகள் பற்றிய கண்டுபிடிப்பினை www.dol.gov/ilab/reports/child-labor/findings என்ற இணையத் தொடர்பில் பார்வையிடவும்.

ஈ. வேலை மற்றும் தொழில் அடிப்படையிலான பாகுபாடு

வேலை மற்றும் தொழில் அடிப்படையில் மற்றும் இனம், மதம், மொழி, குலம், பால், அரசியல் நிலைப்பாடு அல்லது பிறந்த இடம் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாகுபாடு காண்பிப்பதை அரசியலமைப்புத் தடுக்கிறது. நிறம், பாலியல் அடையாளம், வயது, எச்.ஐ.வி அல்லது நோய் தொற்று என்பவற்றின் அடிப்படையில் பணியாற்றுவதற்கான வாய்ப்பிலிருந்து ஒதுக்குவதை சட்டம் தடைசெய்கிறது. தற்பொழுது நடைமுறையில் உள்ள தொழிலாளர் சட்டத்திற்கு அரசாங்கம் சீர்திருத்தங்களை முன்மொழிந்திருப்பதுடன், இது பாலினம் மற்றும் பிற வகைகளின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டுவதை மிகவும் வெளிப்படையாகத் தடுக்கிறது.

மேலதிக நேர வேலை, இரவு நேர வேலைகள் உட்பட பெண்களுக்கு பரந்தளவிலான பணியிட கட்டுப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. சில வேலைகளைச் செய்வதிலிருந்து பெண்கள் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளனர். சில சூழ்நிலைகள் தவிர பெண்கள் சுரங்கங்களில் பணியாற்றுவதற்குத் தடை காணப்படுவதுடன், இயந்திரம் செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது இளம்வயதுடையவர்கள் அவற்றைச் சுத்தம் செய்வதைச் சட்டம் தடுக்கிறது.

இந்தச் சட்டங்களை அரசாங்கம் எப்பொழுதும் வினைத்திறனாக நடைமுறைப்படுத்தவில்லை என்பதுடன், வேலை மற்றும் தொழிலின் அடிப்படையில் மேற்குறிப்பிட்ட வகைகளின் கீழ் பாகுபாடுகள் காண்பிக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக குறிப்பிட்ட பதவியொன்றுக்கு தொழில்வழங்குனர் ஆண் அல்லது பெண் ஒருவரிடமிருந்து விண்ணப்பத்தைக் கோருகின்றார் மற்றும் சமமான வேலைக்கு ஆண்களைவிட பெண்கள் குறைவான சம்பளத்தைப் பெறுகின்றனர்.

தமது பணியாளர்களின் 12 வாரகால மகப்பேற்று விடுமுறைக்கான முழு செலவையும் தொழில்துறைகள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பெண்கள் மத்தியில் அதிக வேலையின்மை மற்றும் தொழிலாளர் சக்தியில் பெண்களின் குறைந்த பங்களிப்பு ஆகியவற்றினால் தொழிலாளர் சந்தை வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 40 வயதிற்குட்பட்ட பெண்களுக்கான வேலையின்மை விகிதம் ஆண்களை விட அதிகமாக இருப்பதுடன், வயதுடன் இது தொடர்புபடுகிறது. 25 முதல் 39 வயதுக்கு இடைப்பட்ட பெண் ஒருவர், அதே வயது எல்லையைக் கொண்ட ஆணைவிட வேலையில்லாமல் இருப்பதற்கான வாய்ப்பு 3.8 மடங்கு அதிகமாகும். அரசாங்கத் துறை பணியாளர்களில் 55 வீதமானவர்கள் ஆண்கள் என்றும், 45 வீதமானவர்கள் பெண்கள் என்றும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதேநேரம், அரசாங்க சேவைக்கு வெளியே 70 வீதமானவர்கள் ஆண்களாகவும், 30 வீதமானவர்கள் பெண்களாகவும் காணப்படுகின்றனர்.

2013ஆம் ஆண்டு முதல் தமது பெண் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த 84 நாட்கள் மகப்பேற்று விடுமுறை, குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுப்பதற்கான நாட்களை அரசாங்கம் 42 ஆகக் குறைத்துள்ளது என அபிவிருத்தி உத்தியேகஸ்தர்கள் சேவைகள் சங்கம் ஒக்டோபரில் தெரிவித்தது.

இந்தச் சட்டங்களை அரசாங்கம் எப்பொழுதும் செயற்திறனான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தவில்லை, தொழில் மற்றும் வேலையின் அடிப்படையில் மேற்கண்ட வகைகளில் பாகுபாடுகள் காண்பிக்கப்படுகின்றன. தேர்தல் குறுக்கீடு போன்ற சிவில் உரிமைகள் தொடர்பான சட்டங்களின் கீழ் உள்ளவர்களுக்கு தண்டனைகள் பொருத்தமாக இருந்தன. உதாரணமாக குறிப்பிட்ட பதவியொன்றுக்கு தொழில்வழங்குனர் ஆண் அல்லது பெண் ஒருவரிடமிருந்து விண்ணப்பத்தைக் கோருகின்றார் மற்றும் சமமான வேலைக்கு ஆண்களைவிட பெண்கள் குறைவான சம்பளத்தைப் பெறுகின்றனர். ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான வருவாய் இடைவெளி 15.9 வீதமாக விரிவடைந்துள்ளது. இளம் பெண்களை வேலைக்கு அமர்த்துவதன் மூலம் சட்டப்பூர்வமாக கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட மகப்பேறு சலுகைகளை வழங்குவதை நிறுவுவனங்கள் வெளிப்படையாக தவிர்க்கின்றன. பரவலாக இடம்பெறுகின்ற சமூக இழிவுபடுத்தல்கள், துன்புறுத்தல்கள் மற்றும் குறைவான சிறுவர் பரமாரிப்பு சேவைகள் குறித்து பெண்கள் விவகார அமைச்சு விபரித்தது. உலக வங்கியுடன் இணைந்து பெண்கள் விவகார அமைச்சு பெண் வணிக உரிமையாளர்களுக்கான தொழில் மையங்களைத் திறந்திருப்பதுடன், தேவைக்கேற்ற வகையில் தொழில்களுக்கான தொழில்நுட்ப மற்றும் தொழில் பயிற்சிகளை வழங்கியுள்ளது. நாடு முழுவதும் பகல்நேர பராமரிப்பு மையங்களை அமைச்சு விரிவுபடுத்தியிருப்பதுடன், மகப்பேற்று விடுமுறையில் உள்ள பெண்களுக்கான சம்பளத்தை ஈடுகட்ட வரிச் சலுகைகளை வழங்கியது.

உ. ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய பணி நிலைமைகள்

ஆகக் குறைந்த சம்பளம் தொடர்பான சட்டத்தைப் பாராளுமன்றம் முதன் முதல் 2015ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றியது. துறை மற்றும் தொழிற்சாலைகளில் உள்ள தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும்

தொழில்தருணர்களுடன் கலந்துரையாடல்களை நடத்தி தொழிலாளர் திணைக்களத்தின் 44வது சம்பள சபை தொழிலாளர்களின் நிலைமைகள் மற்றும் ஆகக்குறைந்த சம்பளம் என்பவற்றை நிர்ணயிப்பதைத் தொடர்ந்தன. அரசாங்கத் துறையின் சம்பளம் 34,550 ரூபாய் (186 டொலர்கள்). தனியார் மற்றும் அரசாங்கத் துறையின் சம்பளம் என்பன அரசாங்கத்தின் உத்தியோகபூர்வ வறுமைக் கோட்டுக்கு மேலாகும்.

முழுநேர வேலையில் உள்ளவர்கள் வாரமொன்றுக்கு 45 மணித்தியாலத்துக்கு அதிகமாக (பணி வாரத்தில் ஐந்தரை நாட்கள்) பணியாற்றுவதை சட்டம் தடுக்கிறது. மேலதிகமாக நாளொன்றுக்கு ஒரு மணித்தியாலம் ஓய்வுநேரம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் சட்டம் வரையறுத்துள்ளது. வாரமொன்றுக்கு மேலதிக வேலை நேரம் 15 மணித்தியாலங்களாக அமைய வேண்டும் என்றும் ஒழுக்குவிதி வரையறுக்கிறது. மேலதிக நேரக் கொடுப்பனவானது அடிப்படைச் சம்பளத்தில் 1.5 வீதமாக இருப்பதுடன், வாரமொன்றில் 45 மணித்தியாலத்துக்கு மேலதிகமாக பணியாற்றிய ஞாயிற்றுக்கிழமை மற்றும் விடுமுறை நாட்களுக்கும் இக்கொடுப்பனவு வழங்கப்பட வேண்டும். இந்த சட்டப்பிரிவானது அரசாங்க நிறுவனங்களின் முகாமையாளர்கள் மற்றும் நிறைவேற்று அதிகாரிகளுக்கு ஏற்படையதல்ல. சம்பளத்துடன் கூடிய வருடாந்த விடுமுறையை சட்டம் வழங்குகிறது.

ஆகக்குறைந்த சம்பளம் மற்றும் மேலதிக நேர வேலை குறித்த சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவது போதுமானதாக இல்லை. கடை மற்றும் அலுவலக சட்டத்தின் கீழ் வேலை மணித்தியாலங்கள் குறித்த சட்டமீறலுக்கு 500 ரூபா (2.89 டொலர்) தண்டப்பணம் அல்லது ஆறுமாத சிறைத்தண்டனை அல்லது இரண்டும் வழங்கப்படலாம். தண்டனை வழங்கப்பட்ட பின்னரும் அதே குற்றம் தொடர்ந்தால் நாளொன்றுக்கு 50 ரூபா (0.29 டொலர்) அறவிடப்படும். இந்தத் தண்டனையானது மோசடி போன்ற குற்றச்செயல்களுக்கு வழங்கப்படுவதற்கு சமமான தண்டனையாகும். தொழில் மேற்பார்வையாளர்கள் சம்பளங்கள் அல்லது தொழில் சூழ்நிலைகளைக் கண்காணிப்பது இல்லை என்பதுடன், முறைசாரா தொழிலாளர்களுக்கான திட்டங்கள் அல்லது சமூகப் பாதுகாப்பை வழங்குவதில்லை. தொழிற்சாலைகள் சட்டம் மற்றும் சம்பள ஆணைக்குழு சட்டம் என்பன 2018ஆம் ஆண்டு திருத்தப்பட்டதுடன், சம்பள சபையின் கீழ் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் வழங்காததற்கான தண்டப்பம் 5,000 ரூபா (27 டொலர்கள்) முதல் 10,000 ரூபாவரை (55 டொலர்கள்) உயர்த்தப்பட்டதுடன், ஒரு வருடத்துக்கு மேற்படாத சிறைத்தண்டனையும் வழங்கப்படும்.

தொழில்ரீதியான சுகாதாரம் மற்றும் பாதுகாப்பு தரநிலைகளை அரசாங்கம் நிர்ணயித்துள்ளது. அச்சுறுத்தலான சூழலில் தொழிலாளர்கள் தம்மை விடுவித்துக் கொள்வதற்கான உரிமையைக் கொண்டுள்ளனர். எனினும் இந்த உரிமை தொடர்பில் பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் அறிந்துகொள்ளாதிருப்பதுடன், தொழிலை இழக்கவேண்டும் என்ற அச்சத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

அனைத்துத் துறைகளிலும் தொழில்சார் பாதுகாப்பு மற்றும் சுகாதார தரநிலைகளை அதிகாரிகள் செயற்திறனான முறையில் நடைமுறைப்படுத்துவதில்லை. தொழில்சார் பாதுகாப்பு மற்றும் சுகாதாரச் சட்டங்களை மீறுவதற்கான அபராதங்கள், அலட்சியம் போன்ற குற்றங்களுக்கு இணையானவை. தொழில் அமைச்சின் வளங்கள், கண்காணிப்பு மற்றும் சரிசெய்யும் முயற்சிகள் போதுமானதாக இல்லை. நாட்டின் தொழிலாளர் சக்தியின் அளவுக்குப் போதுமான தொழில் கண்காணிப்பாளர்கள் இல்லை. துறைமுகம், விமான நிலையம், வீதி அமைத்தல், உயரமான கட்டிடங்கள் போன்ற உட்கட்டுமான அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் உள்ளிட்ட படிப்படியாக வளர்ந்துவரும் கட்டுமானத் துறையில் தொழில் சார் சுகாதார மற்றும் பாதுகாப்புத் தரநிலைகள் போதுமானதாக இல்லை. குறிப்பாக கட்டுமானத் துறையில் உள்ள தொழில்தருணர்கள் ஒப்பந்த அடிப்படையில் அடிக்கடி தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்துவது அதிகரித்திருப்பதுடன், ஒப்பந்தத்

தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த தொழில் பாதுகாப்பே காணப்படுகிறது. 2019 தொழிலாளர் கணக்கெடுப்பின் படி நாட்டின் தொழில் சக்தியில் ஏறத்தாழ 62 வீதமானவர்கள் முறைசாரா தொழில்களைக் கொண்டிருப்பதுடன், முறைசார் தொழிலைக் கொண்டவர்கள் ஊழியர் சேமலாப நிதியம், ஊழியர் நம்பிக்கை நிதியம், சம்பளத்துடன் கூடிய விடுமுறை, பணிக்கொடை கொடுப்பனவு மற்றும் தொழிலுக்கான பாதுகாப்பு, போன்ற சட்ட உரிமைகளைப் பெறுவதுடன், நாட்டில் உள்ள மொத்த பணியாளர்களில் பெரும்பாலானோருக்கு இது கிடைப்பதில்லை.

தொழில்துறைகள் தமது தொழிலாளர்களுக்கு முழுமையான கொடுப்பனவுகளை வழங்குகின்றனரா மற்றும் சட்டத்துக்கு அமைய ஒய்வூதியத்துக்கான பங்களிப்பைச் செய்கின்றனரா என்பதை தொழில் அமைச்சின் மேற்பார்வையாளர்கள் பரிசீலிப்பார்கள். தொழில் அமைச்சின் ஆய்வுகள் வினைத்திறனானவையா என்பதை தொழிற்சங்கங்கள் கேள்வியெழுப்பின. ஆய்வுகளை செயல்திறன் மிக்கதாகவும், பயனுள்ளதாகவும் மேம்படுத்துவதற்காக கணினி மயப்படுத்தப்பட்ட தொழிலாளர் தகவல் முறைமை விண்ணப்பம் ஒன்றை தொழில் திணைக்களம் பயன்படுத்துகிறது. இருந்தபோதும் அதிகாரிகள் குறித்த முறைமை சரியான முறையில் பராமரிக்கப்படவில்லையென அதிகாரிகளும், தொழிற்சங்கங்களும் தெரிவித்தன.

கொவிட் -19 காரணமாக அரசாங்கம் மார்ச் 20ஆம் திகதி நாடு முழுவதிலும் பொது முடக்கத்தை நடைமுறைப்படுத்தியதுடன், தொற்றுக்கள் அதிகரித்து, ஊழியர்கள் போராட்டங்களை நடத்தும்வரை சுதந்திர வர்த்தக வலய தொழிலாளர்கள் தொடர்ந்தும் வேலையைத் தொடர்ந்தனர். ஒரு மாதத்தின் பின்னர் பல்வேறு பாரிய நிறுவனங்கள் பணிகளை ஆரம்பித்ததுடன், அதிகரித்து வரும் கொவிட் -19 நோய்த்தொற்றுக்கு மத்தியில் தொழிலாளர்களை பாதுகாப்ப நிலைக்குத் தள்ளுகிறது. வேலைக்குத் திரும்பியதும் மார்ச் மற்றும் ஏப்ரல் சம்பளங்களை பணியாளர்கள் பெறவில்லை. தொழிற்சாலைகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள் கடுமையான வேலைக் குறைப்புக்கு முகங்கொடுத்தனர்.